
Sarvopanishatsarabhutam Shri Saumyakashisha Stotram

सर्वोपनिषत्सारभूतं श्रीसौम्यकाशीशस्तोत्रम्

Document Information

Text title : saumyakAshIshastotram sarvopaniShatsArabhUtaM by svAmItapovana

File name : saumyakAshIshastotram.itx

Category : shiva, stotra, upanishhat

Location : doc_shiva

Author : Swami Tapovanam

Proofread by : Rajesh Thyagarajan

Latest update : August 1, 2025

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 1, 2025

sanskritdocuments.org

सर्वोपनिषत्सारभूतं श्रीसौम्यकाशीशस्तोत्रम्

सटिष्पाणं स्वामीतपोवनं श्रीसौम्यकाशीशस्तोत्रं
तत्कृतटिष्पाणीसमलङ्कृतं (See Footnotes)

ॐ

अर्पणम् ।

विश्वेश्वरस्य कृपया भलु तत्प्रयुक्तः

क्षुद्रोपलब्धिमकुटोऽडमकार्षमेतत् ।

तस्थार्पितश्चापद्योः स्तवकोपहारः

स्तोत्रात्मकस्तुरभिलोऽस्तु स सुप्रसन्नः ॥ १ ॥

(स्त। १८ श्लो। २५)।

श्रीविश्वेश्वर की कृपासें और उसकीडी प्रेरणासे अत्यन्त कृशबुद्धियुक्त मैत्रे यड स्तोत्ररूप सुगान्धि पुष्पगुच्छोडु।
उपहार बनाया डै, और उसी डेडीयरणों में अर्पण डिया डै, वड परमात्मा प्रसन्न डो ।

ॐ तत्सत्

कर्ता ।

०८। ००ओं तत्सत्

अथ श्रीसौम्यकाशीशस्तोत्रम् ।

प्रथमः स्तवकः

विश्वनाथ नमस्तुभ्यं विश्वमाया विलासिने ।

काशिकेश नमस्तुभ्यं केशवाधर्षिताङ्घ्रये ॥ १ ॥

विश्वम्भर नमस्तुभ्यं विश्वविध्वंसमूर्त्तये ।

विश्वरूप नमस्तुभ्यं विश्वसृङ्घर्षडारिणे ॥ २ ॥

वामदेव मडादेव देवदेव जगत्यते ।

भव लकृतया लजामि त्वद्भवच्छेडि पदाभ्युजम् ॥ ३ ॥

सौम्यकाशीपते तुभ्यं सौम्यमूर्त्तौ नमो नमः ।
सर्वदैव नमस्तुभ्यं सर्वदैवतत्रुपिणो ॥ ४ ॥

गङ्गाधरोऽपि(१)भगवान् गङ्गारोधसि वर्तसे ।
सोमसूर्याग्निनेत्रोऽपि सोमयूऽश्च दृश्यसे ॥ ५ ॥

काशीपृष्ठे विडरसि विराण्मूर्त्तरपि प्रभो ।
को वेत्ति तव माहात्म्यं त्वदन्यः परमाद्भुतम् ॥ ६ ॥

Footnotes १ गङ्गां शिरसि भिन्नाः

गिरिराजसुतापुण्यपरिपाकोऽस्तु मे गतिः ।
सुरवृक्षवृते(१)यस्य मन्दिरे सुन्दरे स्थितिः ॥ ७ ॥

त्रिशूलत्रुपया शक्त्या डेरम्भाद्यैश्च निर्जरैः ।
गोपकोटेश्वराभ्याञ्च(२)संवृतं शङ्करं भजे ॥ ८ ॥

वारिदाभङ्गलेगङ्गा वारिगौरं कलेवरे ।
वारणाद्रिपतिं(३)वन्दे वारणाञ्जिनवाससम् ॥ ९ ॥

कालकालं मडाकालं कालव्यालविभूषणम् ।
द्वालनेत्रं प्रणौमि श्रीकाशिकापतिमीश्वरम् ॥ १० ॥

भूतानामीश्वरं भस्मभूषाभूषितविग्रहम् ।
श्मशानशाथिनं वन्दे जटजूटकमस्तकम्(४) ॥ ११ ॥

पुरत्रयनिषूदाय परमैश्वर्यधारिणो ।
परापराय रुद्राय परेशाय नमोनमः ॥ १२ ॥

करालं कालिकेशं नृकरोटीकलितस्रजम् ।
आशावासोवसानं श्रीविश्वनाथमुपास्महे ॥ १३ ॥

कालकूटाशिने तुभ्यं शैलकूटनिवासिने ।
शूलिने पालिने धन्वशालिनेऽस्तु नमो नमः ॥ १४ ॥

तुषारधवलाङ्गोऽयं तुषारगिरिशिवः ।
वृषाधिवाहनो ङन्याद्रुषवन्धोऽवृषद्विषं (५) ॥ १५ ॥

Footnotes १ देवदारुतरुभिरावृते २ गोपेश्वरेण कोटेश्वरेण च । ३ वारणावत नाम्नो गिरेः पतिः, तत्र निवसन्तमिति यावत् ४ जटजूटको जटाभन्धः ५ पापत्रुपिणं वैरिणम् ।

अर्द्धनारीपते तुभ्यमध्वरध्वंसकारिणो ।

अघोराय नमस्साक्षादपारकरुणाबुधे ॥ १६ ॥

प्रसीद भगवन् शम्भो प्रसीद वृषभध्वज ।
 कुरुष्व कृपया नित्यं नृत्यमस्मन्मनोऽङ्गणे ॥ १७ ॥

त्र्यक्षोऽप्यसौ सप्तशिराश्च(१)विभ्रत्
 सर्पस्रजं क्ष्वेलभुगाष्टमूर्तिः ।
 जेजुयते उन्त छिमाद्रि मध्ये
 कपालभृत् कश्चन भिक्षुवर्यः ॥ १८ ॥

डैलासशैले कलधौतधौतं
 शैलेन्द्रकन्यामुपलालयन्तम् ।
 आराध्यमानञ्च सुरेन्द्रमुष्यै-
 वारारसीनाथमहं प्रपद्ये ॥ १९ ॥

कुवेरमित्रं कुसुमेष्वामित्रं(२)
 कारुण्यपात्रं करिराजपुत्रम्(३) ।
 सरोजनेत्रं स्मितपञ्चवक्त्रं
 सदा पवित्रं शरणां प्रपद्ये ॥ २० ॥

अस्तु मे शरणां सौम्यकाशीनाथः स्वयं प्रभुः ।
 यत्कृपालेशमात्रेण मर्त्याऽमर्त्यपदं व्रजेत् ॥ २१ ॥

Footnotes १ मया जटया सह वर्तत धृति सप्तं तादृशं शिरो यस्यास्ति सः २ कुसुमेषोर्भन्मथस्य अमित्रं शत्रुं ३
 करिराजो गणेशस्सपुत्रो यस्य तम् ॥

विभो विश्वेश विश्वात्मन् विभाकर निभद्युते ।
 विभातुमोडरजनीद्विभावो(१)मेऽपसर्पतु ॥ २२ ॥

व्योमादि भूतानि भवत्स्वरूपं
 देवादि देवाश्च भवत्स्वरूपम् ।
 ज्ञवाश्च सर्वेऽपि भवत्स्वरूपं
 सर्वात्मनस्तेऽस्तु नमः पदाभ्याम् ॥ २३ ॥

त्वमेव विष्णुः कमला च दुर्गे-
 त्युपास्यसे कल्पितमूर्तिभेदैः ।
 काशीश सर्वेश्वर शर्वसर्व-
 देवात्मनस्तेऽस्तु नमः पदाभ्याम् ॥ २४ ॥

शुद्धं शिवं बुद्धमबुद्धिगम्यं
 भ्रमेति यद्भस्तु वदन्ति वेदाः ।
 तत्त्वं(२)विभो विश्वपते न तत्त्वं
 किञ्चित्परं तेऽस्तु नमः पदाभ्याम् ॥ २५ ॥
 Footnotes १ द्वैत भ्रमः २ तत् त्वमिति छेदः

द्वितीयः स्तवकः

अस्मिन् स्तवके षडशेनोपनिषदोर्विषयास्सङ्गोऽसङ्गिताः तथा च तृतीये यतुर्थे च काठकस्य, पञ्चमे प्रश्नस्य,
 षष्ठे मुण्डकस्य, सप्तमे माण्डूक्य तैत्तिरीययोः, अष्टमे अैतरेयस्य च विषयास्सङ्क्षेपतस्समुद्धृताः ॥

न वास्यमिदं सर्वं सर्वसन्धसनेन यः ।
 लभ्यतेऽलुब्धशीलेन(१)तस्मै श्रीशम्भवे नमः ॥ १ ॥
 काम्यनिष्कामकर्मभ्यां यो देवः सम्प्रपूज्यते ।
 कर्मिभिः कर्ममर्मज्ञैस्तस्मै श्रीशम्भवे नमः ॥ २ ॥
 यदज्ञानलतामूढा भ्राम्यन्ते बभूवोनिषु ।
 (२)आत्मलत्यापरिग्रस्तास्तस्मै श्रीशम्भवे नमः ॥ ३ ॥
 मनोऽतिवेगवत्तस्माज्जवीयस्तरमिष्यते ।
 यदेकं सत्यमत्यक्षं(३)तस्मै श्रीशम्भवे नमः ॥ ४ ॥
 यस्मिन् सति जगत्सर्वं सूत्रदेवेन धार्यते ।
 नित्यं चैतन्यरूपाय तस्मै श्रीशम्भवे नमः ॥ ५ ॥
 यत्नं निश्चलं यैव निकटस्थं च दूरगम् ।
 अन्तर्वलिश्च सम्पूर्णं तस्मै श्रीशम्भवे नमः ॥ ६ ॥
 स्वात्मायः सर्वभूतानामाश्रयत्वेन वीक्ष्यते ।
 विद्मद्भिर्वातधीदोषैस्तस्मै श्रीशम्भवे नमः ॥ ७ ॥
 Footnotes १ पुरुषेणोति शेषः २ आत्मलत्या शुद्धात्मनि अशुद्धत्वाध्यासः ३ अतीन्द्रियं च यदात्मतत्त्वमिति शेषः
 ५ उक्तात्मस्वरूपाय ।
 यन्मयं सति यद्बोधे विश्वं पश्यन्ति सूरयः ।
 निश्शुभश्च विराजन्ते तस्मै श्रीशम्भवे नमः ॥ ८ ॥
 शुद्धं सर्वत्र संव्याप्तं कायसम्बन्धवर्जितम् ।

दृशिमात्र स्वरूपं यत्तस्मै श्रीशम्भवे नमः ॥ ८ ॥

धर्माधर्माद्यसंस्पृष्टः प्रजेशानाञ्च(१)यः प्रभुः ।
स्वयम्भूः परिभूश्चैव तस्मै श्रीशम्भवे नमः ॥ १० ॥

उपास्त्या कर्मणावापि यत्तत्त्वं नोपलभ्यते ।
ज्ञानगम्याय नित्याय तस्मै श्रीशम्भवे नमः ॥ ११ ॥

ध्यायिभिर्ध्यायिमानं यत् प्राप्यमाणञ्च यत्पदम् ।
कार्यभ्रमस्वरूपाय तस्मै श्रीशम्भवे नमः ॥ १२ ॥

यक्षुःश्रोत्रादीन्द्रियाणि तत्तत्कार्यकराणि वै ।
यद्देवानुगृहीतानि तस्मै श्रीशम्भवे नमः ॥ १३ ॥

श्रोत्रादिरपि यं देवं श्रोत्रादिमनुदृश्य छि ।
महान्तो यन्ति निर्वाणं तस्मै श्रीशम्भवे नमः ॥ १४ ॥

यत्र व्रजन्ति नो यक्षुर्वाज्मनांसि मनागपि ।
न ज्ञातं यश्च नाज्ञातं तस्मै श्रीशम्भवे नमः ॥ १५ ॥

व्यज्यते यत्रवाद्या यद्वायं व्यज्यति स्फुटम् ।
सख्यिद्भ्रमस्वरूपाय तस्मै श्रीशम्भवे नमः ॥ १६ ॥

मनुते न मनोयत्तु मनुते येन मानसम् ।
सख्यिद्भ्रमस्वरूपाय तस्मै श्रीशम्भवे नमः ॥ १७ ॥

Footnotes १ प्रजापतीनाम् ।

श्रोत्रेण श्रूयते यत्र श्रोत्रं येन शृणोति वै ।
सख्यिद्भ्रमस्वरूपाय तस्मै श्रीशम्भवे नमः ॥ १८ ॥

यक्षुषा दृश्यते यत्र येन यक्षुः प्रपश्यति ।
सखिद्भ्रमस्वरूपाय तस्मै श्रीशम्भवे नमः ॥ १९ ॥

प्राणेन येष्टते यत्र येन प्राणः प्रयेष्टते ।
सख्यिद्भ्रमस्वरूपाय तस्मै श्रीशम्भवे नमः ॥ २० ॥

द्रष्टा न दृश्यते यद्वै दृश्यते याप्रपश्यता ।
शुद्धयिन्मात्ररूपाय तस्मै श्रीशम्भवे नमः ॥ २१ ॥

यस्सर्ववृद्धिवृत्तीनां साक्षित्वेन प्रकाशते ।
शुद्धयिन्मात्ररूपाय तस्मै श्रीशम्भवे नमः ॥ २२ ॥

नियम्यद्वैत्यान् निजसेतुभेतृन्(१)
सुरप्रियो यो छि जगत्प्रशास्ति ।
बुद्धायमापुश्च मडेन्द्रमुष्या
मडत्पदं तं भज विश्वनाथम् ॥ २३ ॥

(२)विद्युत्प्रकाशायित चित्रकाश-
श्चक्षुर्निमेषायित लोकसर्गः ।
छन्द्रादिगर्वापडरश्च विश्व-
मूर्तिश्च यस्तं भज विश्वनाथम् ॥ २४ ॥

Footnotes १ स्वकल्पितधर्मभेदकान् । २ विद्युत् प्रकाशवत् युगपद्विश्वव्यापकं चिज्ज्योतिरिति भावः

तपश्च शान्तिस्सकलाश्च विद्या-
स्सत्यञ्च यस्य प्रतिपत्तिर्हेतुः ।
सत्यं सकृद्भासुरमात्मविद्या(१)
मूर्तिर्यतस्तं भज विश्वनाथम् ॥ २५ ॥
Footnotes १ सर्वदा ।

तृतीयः स्तोत्रः

प्रतिष्ठा(१)जगतः साक्षादग्निरूपेण यः प्रभुः ।
यतश्च कर्मणां सिद्धिर्विश्वनाथस्स मे गतिः ॥ १ ॥
अस्ति नास्तीति यद्देवे विचिकित्सन्त्यपण्डिताः
नित्यसिद्धस्तु विदुषां विश्वनाथस्स मे गतिः ॥ २ ॥
देवैरपि मलाप्रज्ञैर्यस्मिन् संशयितं पुरा ।
दुर्विज्ञेयस्तु सूक्ष्मत्वाद्द्विश्वनाथस्स मे गतिः ॥ ३ ॥
पुत्रपौत्रसमूहेन प्राज्यराज्यश्रियापि वा ।
प्राप्तुं न शक्यते यः श्रीविश्वनाथस्स मे गतिः ॥ ४ ॥
योगक्षेम निषक्तानां प्रेयः पथवियारिणाम् ।
कोशकोटिविदूरः श्रीविश्वनाथस्स मे गतिः ॥ ५ ॥
त्यक्त्वा कामान् सुष्ठु धीरैः श्रेयः प्रार्थितया लुटि ।
पूज्यते भाव्यते यः श्रीविश्वनाथस्स मे गतिः ॥ ६ ॥

श्रृण्वन्ति भडवो यत्र श्रुत्वापि न विदन्ति य ।

वक्तापि दुर्लभो यस्य विश्वनाथस्स मे गतिः ॥ ७ ॥

तर्कागम्या हि यद्बुद्धिर्देशिकोक्त्यैव गम्यते ।

भडुधा चिन्त्यमानः श्रीविश्वनाथस्स मे गतिः ॥ ८ ॥

Footnotes १ भिराडूपेण जगत् प्रतिष्ठात्वमग्नेः

आभ्रमभुवनाधो हि विरक्तस्साधनान्वितः ।

तेनैव दृश्यते यः श्रीविश्वनाथस्स मे गतिः ॥ ९ ॥

अध्यात्मयोगयुक्तेन येतसा योऽनुचिन्त्यते ।

गुडाडितनिगूढः श्रीविश्वनाथस्स मे गतिः ॥ १० ॥

श्रुत्या मत्या यं लब्ध्वा मोदते(१)मोदवारिधौ ।

मोदनीयशरीरः श्रीविश्वनाथस्स मे गतिः ॥ ११ ॥

पुण्यपापातृथगभूतः कार्यकारणतश्च यः ।

कालत्रयाख्य शशस्त्री विश्वनाथस्स मे गतिः ॥ १२ ॥

यत्पदं गीयते वेदैः यत्पदं भ्रमथर्थया ।

दिदृक्षन्ते मडान्तः श्रीविश्वनाथस्स मे गतिः ॥ १३ ॥

प्रणवैकप्रकाश्यो यस्तत्प्रतीकश्च यः प्रभुः ।

परापरभ्रमरूपो विश्वनाथस्स मे गतिः ॥ १४ ॥

शरीरे उच्यमानेऽपि न य उच्येत योऽजनिः ।

शाश्वतश्शश्वदात्मः श्रीविश्वनाथस्स मे गतिः ॥ १५ ॥

कर्तृता कर्मता चैव यस्मिन्नध्यस्यते भवैः ।

वस्तुतोऽद्वैत मूर्तिः श्रीविश्वनाथस्स मे गतिः ॥ १६ ॥

आणुभ्योऽणुतरो यश्च मडदूभ्योऽपि मडत्तरः ।

शोकराशिविमुक्तः श्रीविश्वनाथस्स मे गतिः ॥ १७ ॥

आस्तेयातीव यः शेते विषीदति य लृष्यति ।

विरुद्धधर्मा विश्वात्मा विश्वनाथस्स मे गतिः ॥ १८ ॥

Footnotes १ विद्वानिति शेषः

निर्वपूर्वपुरध्यक्षो नित्यनिर्वृतविग्रहः ।

व्योमवद्व्यापको यः श्रीविश्वनाथस्समे गतिः ॥ १८ ॥

वेदवेदाङ्ग पाठेन प्रज्ञया प्राप्नोति वा ।

योऽयमात्मा न लभ्यः श्रीविश्वनाथस्स मे गतिः ॥ २० ॥

प्रेमणा सम्प्रार्थ्य सम्प्रार्थ्य येन सन्धीयते(१)भृशम् ।

तेनैव लभ्यते यः श्रीविश्वनाथस्स मे गतिः ॥ २१ ॥

अशनं यस्य देवस्य ब्रह्मक्षत्रादिकं जगत् ।

उपदंशस्तु मृत्युः श्रीविश्वनाथस्स मे गतिः ॥ २२ ॥

दृढे रथे बुद्धिं नियन्तुके यो

रथित्वमासाद्य यस्त्यजत्रम् ।

भोक्ताऽपि सोऽदभ्रविचित्रलील-

स्त्वमेव विश्वेश निरञ्जनोऽपि ॥ २३ ॥

क्षतुस्सदश्चा एव यस्य वश्या-

न्यक्षाणि तत्प्राप्यमरुपमरुपम् ।

वन्दे तमव्यक्तपरं पुराण-

मध्वावधिं(२)विष्णुमुमेशमारात् ॥ २४ ॥

क्षुरस्यधारवदतीव दुर्गं

यन्मार्गमाहुः कवयो विनिद्राः ।

अशाब्दमस्पर्शमनध्रुवं तं

भक्त्या भजे भव्यनिधिं मृडेशम् ॥ २५ ॥

Footnotes १ अनुध्यायते। २ अध्वनः संसारगतेरवधिम् ।

यत्तुर्थः स्तब्धः

परागर्थसमर्थानि(१)ससर्जक्षाणि यः प्रभुः ।

अन्तर्नदृश्यते तस्माद्विश्वेशं तमुपाश्रये ॥ १ ॥

अध्रुवं कामजालं छि विडाय विगताशिषः ।

ध्रुवेच्छया(२)भजन्ते यं विश्वेशं तमुपाश्रये ॥ २ ॥

रुपादि विषयान् सर्वान् येन शिष्टातुना जनाः ।

विजानन्ति दृगात्मश्री विश्वेशं तमुपाश्रये ॥ ३ ॥

स्वाप्रिङ्कं जगत्तं यैव वस्तुजातम्प्रकाशयन् ।
जगर्ति सर्वदा यः श्रीविश्वेशं तमुपाश्रये ॥ ४ ॥

प्राण्णादिधारकं ज्ञुवं प्रणिधाय यदात्मना ।
अभयं यान्ति सन्तः श्रीविश्वेशं तमुपाश्रये ॥ ५ ॥

सूत्रात्मा सूत्रधारोऽसौ जगत् सर्गादिनाटके ।
यस्मात् सम्पद्यते साक्षाद्विश्वेशं तमुपाश्रये ॥ ६ ॥

अरण्योर्निष्ठितो यस्तु याज्ञिकैस्समुपास्यते ।
आश्रयाशशरीरः(३)श्रीविश्वेशं तमुपाश्रये ॥ ७ ॥

यस्माद्दुष्टेति सविता यस्मिन्नेव दिने दिने ।
अस्तमेति जगत्प्राणं विश्वेशं तमुपाश्रये ॥ ८ ॥

Footnotes १ शब्दादि याव्यविषयप्रकाशकानि २ मोक्षेच्छया ३ आश्रयाशः अग्निः

ब्रह्मयद्भासतेऽधर्मि देवधर्मोऽपि दुर्धियाम् ।
नास्ति नानाऽद्वितीयं श्री विश्वेशं तमुपाश्रये(१) ॥ ९ ॥

यस्मिन्नानात्वमापाद्य मायाविभ्रान्तदृष्टयः ।
मृत्युयुके भ्रमन्ति श्रीविश्वेशं तमुपाश्रये ॥ १० ॥

योऽङ्गुष्ठपरिमाणस्सन् मर्त्यानां लुप्त्याम्बुजे ।
निर्द्धूमवह्निवद्भाति विश्वेशं तमुपाश्रये ॥ ११ ॥

प्रसन्नाम्भो यथातादृक् प्रक्षिप्तं शुद्धवारिणि ।
तद्भयद्विद आत्मास्याद्विश्वेशं तमुपाश्रये ॥ १२ ॥

ऐकादशद्वारयुते पुरे यः प्रतितिष्ठति ।
राजवत्सूर्यसङ्काशं विश्वेशं तमुपाश्रये ॥ १३ ॥

प्राणापानौ नयत्यूर्ध्वमध्यान्तरवस्थितः ।
देवाश्चोपासते(२)यं श्रीविश्वेशं तमुपाश्रये ॥ १४ ॥

यस्य विस्त्रंसने देहो निश्चेष्टः काष्ठभाण्डवत् ।
प्राणस्वामिनमाराञ्छ्री विश्वेशं तमुपाश्रये ॥ १५ ॥

प्राणापानौ यमाश्रित्य विधत्तः स्वस्वज्जवनम् ।
विज्ञानधनमज्ञेयं विश्वेशं तमुपाश्रये ॥ १६ ॥

निर्मिमाणो बहून् कामान् करणोपरमेऽपि यः ।

जागर्ति शश्वदृग्रूपं विश्वेशं तमुपाश्रये ॥ १७ ॥

यथाग्निर्दाह्यभेदेन बहुर्भवति यस्तथा ।

देहेषु देहितामेति विश्वेशं तमुपाश्रये ॥ १८ ॥

Footnotes १ तद्ब्रह्मरूपिणं २ यक्षुराद्यः

रूपंरूपमनुप्राप्य तत्तत्सात्त्विकमृच्छति ।

यः परात्मा यथा वायुर्विश्वेशं तमुपाश्रये ॥ १९ ॥

अक्षिदोषैर्यथा सूर्यो लोकेदुःखैस्तथैव यः ।

विपद्यते नहि भूतात्मा विश्वेशं तमुपाश्रये ॥ २० ॥

नित्यानामपि यो नित्यश्चेतनानाञ्च येतनः ।

सर्वशं सर्वबुद्धिस्थं विश्वेशं तमुपाश्रये ॥ २१ ॥

उर्ध्वमूलमधः शापं छिनत्यश्चत्यमृद्धधीः ।

यत्कटाक्षकुठारेण विश्वेशं तमुपाश्रये ॥ २२ ॥

निरीक्ष्य वज्रोद्यतपाणिमीश्वरं

यथा (१)भुजिष्याश्शिषि(२)भास्वदाद्यः ।

विभक्तं कृत्येषु तथैव यद्भवयात्

यरन्त्यजसं कुरु तद्धरे रतिम् ॥ २३ ॥

बुद्धीन्द्रियाणां मनसश्चबुद्धे-

रथेष्टनं श्रेष्ठगतिर्हि योगः ।

निदध्यायते(३)तेन य षशिभाक्तं

तस्मिन्नरूपे कुरु सत्स्वरूपे ॥ २४ ॥

उपासकैर्यः क्रमशोऽधिगम्य-

स्सुषुम्नया मङ्गु य वर्षाणो(४)यः ।

मुञ्जादिषीडेव विविक्तधीभि-

र्निष्कृष्यते तं लज्जकाशिकेशम् ॥ २५ ॥

Footnotes १ डिङ्गुराः २ अग्निसूर्याद्यः ३ दृश्यते ४ शरीरात् ।

पञ्चमः स्तवकः

श्रद्धया ब्रह्मचर्येण गुरुशुश्रूषणेन च ।

अध्वयञ्जुष्यते धीरैस्तमीडे मृडमीश्वरम् ॥ १ ॥

प्रजापतिशरीरस्सन् प्रजाः कामयते प्रभुः ।

तपश्च तप्यते दिव्यं तमीडे मृडमीश्वरम् ॥ २ ॥

अग्नीषोमौ(१)सृजत्यादौ यः प्रजाकराण्येच्छया ।

अञ्जन्नभूतौ भूतेशं तमीडे मृडमीश्वरम् ॥ ३ ॥

सूर्यात्सना सर्व लोकायक्षुस्तपति रश्मिवान् ।

प्राणाश्रयश्च यो देवस्तमीडे मृडमीश्वरम् ॥ ४ ॥

संवत्सरं षट्यराणं(२)द्वादशाकृति(३)संयुतम् ।

कालमूर्त्तिं विधत्ते यस्तमीडे मृडमीश्वरम् ॥ ५ ॥

मासो दिनं ततश्चान्नमन्नाद्दीर्यं ततः प्रजाः ।

यत षत्थं प्रजोत्पत्तिस्तमीडे मृडमीश्वरम् ॥ ६ ॥

प्राणात्मना येन सम्यग्वाणमेतद्विधार्थते(४) ।

पञ्चवृत्तिं विभक्तन तमीडे मृडमीश्वरम् ॥ ७ ॥

वरिष्ठप्राणदेवं यं प्राणास्सर्वेऽनुयान्ति वै ।

स्वराजं मक्षिकायद्भक्तमीडे मृडमीश्वरम् ॥ ८ ॥

Footnotes १ सूर्यायिन्द्रमसौ २ चरणानिऋतवः ३ आकृतयो मासाः ४ शरीरम् ।

अग्निर्ऋश्च पर्जन्यो मधवाननिलोऽपि यः ।

प्राणात्मना जगत्सर्वे तमीडे मृडमीश्वरम् ॥ ९ ॥

यस्मादुत्पद्यते प्राणश्छायावदनृताकृतिः ।

परस्मादक्षरात्र्यक्षं तमीडे मृडमीश्वरम् ॥ १० ॥

नियुङ्क्ते प्राणरूपस्सन्नपानादीन् पृथक् पृथक् ।

संराऽधिकृतान् यद्भक्तमीडे मृडमीश्वरम् ॥ ११ ॥

अेकोत्तरशतं नाऽयस्सशाभा निस्सुतालृष्टः ।

व्यानाभ्योऽतियस्तत्र तमीडे मृडमीश्वरम् ॥ १२ ॥

छन्द्रेयोपरमे भानु(१)रश्मिवद्भृष्टि दृश्यते ।

येन स्वप्नजमाहात्म्यं तमीडे मृडमीश्वरम् ॥ १३ ॥

यदानिरुध्यते चित्तं तैजसा(२)सुप्तिमास्थितः ।

योऽश्रुते सुषुप्तक्षय्यं तमीडे मृडमीश्वरम् ॥ १४ ॥

विज्ञानात्मा सङ्प्राणैर्देवभूतैश्च(३)संविशेत् ।

शान्ते स्वात्मनि यत्तुर्ये तमीडे मृडमीश्वरम् ॥ १५ ॥

ओङ्कारायतनेनैतत् परञ्चापरमेव च ।

ब्रह्मयद्भाष्यते भव्यैस्तमीडे मृडमीश्वरम् ॥ १६ ॥

ओङ्कारेण त्रिमात्रेण ध्यायी निष्पाप ऐष्यति ।

ब्रह्मलोकेन यद्ब्रह्म तमीडे मृडमीश्वरम् ॥ १७ ॥

Footnotes १ यथास्तमये भानौरश्मय ऐकी भवन्ति तद्दृष्टित्यर्थः २ नाडीशयेन पित्तं ३ देवा अञ्चाद्यः भूतानिः
पृथिव्यादीनि ।

दृश्यो निष्कलः स्वात्मा कलावानिव लक्ष्यते ।

अविद्याऽवद्योभुङ्क्तेस्तमीडे मृडमीश्वरम् ॥ १८ ॥

प्रभवन्ति कला यस्माद्यस्मिन्नेवापि यन्ति च ।

निर्विशेषे परे तत्त्वे तमीडे मृडमीश्वरम् ॥ १९ ॥

यश्चिति व्यतिरेकेण कलाः कालत्रयेऽपि च ।

न तिष्ठन्ति ततो मिथ्या तमीडे मृडमीश्वरम् ॥ २० ॥

विज्ञानं क्षणिकं प्रादुशून्मिथ्यपरे जनाः ।

कलाधारे यमात्मानं तमीडे मृडमीश्वरम् ॥ २१ ॥

अनित्यो गुणो ध्यातुर्भूत धर्मस्तथापरे ।

चैतन्यं यत्कलाधारे तमीडे मृडमीश्वरम् ॥ २२ ॥

प्राणं तथास्तिष्ठयमर्ति भवायू

ज्योतिर्जलं भूमिभयेन्द्रियञ्च ।

मनञ्च तेनेऽतनुदृग्यथश-

स्स विश्वनाथो भियमुच्छिनत्तु ॥ २३ ॥

अन्नं बलञ्चैव तपश्च मन्त्राः

कर्माथ लोकाश्च ततोऽभिधानम् ।

एत्थं कलाष्योऽश यस्ससर्ज

स विश्वनाथो भियमुच्छिनत्तु ॥ २४ ॥

स्वकारेण यत्र कलास्समग्रा

रुपञ्च नामात्मविदां विहाय ।

अेकीभवन्त्यम्बुनिधौ यथाप-
स्स विश्वनाथो भियमुच्छिनत्तु ॥ २५ ॥

षष्ठः स्तवः

यत्स्वरूपं न निर्णेतुं देशिकोपनतिं विना ।
शक्यते पण्डितेनापि शं करोतु स शङ्करः ॥ १ ॥

ज्ञाते यस्मिन्जगत्सर्वं ज्ञातं भवति भावुकः(१) ।
सर्परज्जुवदाधारशं करोतु स शङ्करः ॥ २ ॥

परविद्यैवं यत् प्रामौ साधनं कर्मकोटयः ।
कुण्ठी भवन्ति यस्याग्ने शं करोतु स शङ्करः ॥ ३ ॥

दृश्य ग्राह्येतरो(२)गोत्रवर्णान्धनश्च यो विभुः ।
यक्षुः श्रोत्रविनिर्मुक्तशं करोतु स शङ्करः ॥ ४ ॥

उर्णानाभिर्यथा तन्तून् सृजते संहरत्यपि ।
अेवं यस्सृजते लोकान् शं करोतु स शङ्करः ॥ ५ ॥

तपसा(३)यीयमानाद्भै यस्मात्सूत्रादिकं जगत् ।
प्रादुर्भवति विश्वेशशं करोतु स शङ्करः ॥ ६ ॥

कर्मणा वध्यते जन्तुस्त्यागेन तु विमुच्यते ।
विमोक्षरूपो यस्साक्षाच्छं करोतु स शङ्करः ॥ ७ ॥

धर्माधर्मौ समुत्सृज्य यत्कृपानौक्या बुधः ।
उत्तितीर्षेद्भवाम्भोधिं शं करोतु स शङ्करः ॥ ८ ॥

Footnotes १ मङ्गलतनुः २ अदृश्यः अङ्ग्राह्यश्च ३ आलोचनात्मकेन ।
अविद्या तमसि भ्रान्ता मूढाः पण्डितमानिनः ।
पीड्यन्ते यत्पदभ्रष्टाः शं करोतु स शङ्करः ॥ ९ ॥

छष्टापूर्तं श्रेष्ठमादुर्ये जनाः कामकामिनः ।
भ्रमन्ति ते पदभ्रष्टाशं करोतु स शङ्करः ॥ १० ॥

तपस्यन्तो वनान्तेषु भिक्षवश्चादिजोन्तिकं (१) ।
प्रजन्ति यत्पदभ्रष्टाशं करोतु स शङ्करः ॥ ११ ॥

कर्मनिष्पादिते लोके निर्विण्णो यद्विद्वित्सया ।

उपेयाद् गुरुपादाब्जं शं करोतु स शङ्करः ॥ १२ ॥

उपसन्नाय यत्तत्त्वं शमादिगुणशालिने ।

भ्रूयते देशिकन्द्रेण शं करोतु स शङ्करः ॥ १३ ॥

अग्निस्फुलिङ्गवद्भावा निस्सरन्ति यतोऽक्षरात् ।

सर्वेऽपि यत्र वीयन्ते शं करोतु स शङ्करः ॥ १४ ॥

अन्तर्बलिश्च सम्पूर्णा मनः प्राणादिवर्जितः ।

अमूर्तो दिव्यमूर्त्तिर्यशं करोतु स शङ्करः ॥ १५ ॥

ध्रुवोको मस्तकं यस्य यक्षुषीन्दु दिवाकरौ ।

दिशः श्रोत्रे पदं पृथ्वी शं करोतु स शङ्करः ॥ १६ ॥

यस्माद्भवन्ति भूतानि वनपर्वतसागराः ।

यस्मात् स्रवन्ति गङ्गाधाः शं करोतु स शङ्करः ॥ १७ ॥

वर्णो(र)धनुश्शरोऽव्यात्मा शरव्यं ब्रह्मयत्परम् ।

द्वैताद्वैतविनिर्मुक्तः शङ्करोतु सशङ्करः ॥ १८ ॥

Footnotes १ आदिजा डिरेण्यगर्भः २ ओङ्कारः

शब्दजालं समुत्सृज्य रमन्ते यत्परात्मनि ।

निस्पृहा निष्पिवाधारे शं करोतु स शङ्करः ॥ १९ ॥

पिण्डिकायामरा यद्ब्रह्ममन्यो यत्र संलताः ।

तत्रास्ते बहुधा नृत्यन् शं करोतु स शङ्करः ॥ २० ॥

यस्मिन् दृष्टे नष्टकर्मा छिन्नग्रन्थिर संशयः ।

मृत्युमुक्तो भवेन्मर्त्यः शं करोतु स शङ्करः ॥ २१ ॥

सूर्य सोमौ तथा विद्युद्यं न भासयितुं क्षमाः ।

यद्भासैते प्रकाशन्ते शं करोतु स शङ्करः ॥ २२ ॥

वृक्षे समाने विडगौ निविष्टा-

वेकोऽक्षुते तद्दलमुख्यगोऽन्यः ।

पश्यन्ननश्नन्न भियस्सुभात्मा

तमीश्वरं सौम्यपुत्रीशमीडे ॥ २३ ॥

यत्सत्यवादेन सताधिगम्यं

सङ्गम्य यन्नाति वदन्ति विज्ञाः ।

यत्कीडमात्मज्ञातमं समर्थं
मर्त्योऽभ्युद्येत्यस्तु गतिस्स शम्भुः ॥ २४ ॥

कामैषिभिश्च बलरिक्तनरैरलभ्य-
स्सन्त्यासडीनतपसापि न लभ्यते यः ।
यल्लब्धितस्तु सुधियस्सरितो यथान्धि
यं संविशन्ति विकलास्तमुमेशमीडे ॥ २५ ॥

Footnotes १ विलीन कलाः

सप्तमः स्तवकः

प्रणवेनाभिधेयं यत् प्रणवैककलेवरम् ।
प्रणवेनोपलक्ष्यञ्च तं वन्दे काशिकापतिम् ॥ १ ॥
अथमात्मा परम्ब्रह्म ब्रह्मयैतञ्चरायरम् ।
यतुश्चरणसंयुक्तं तं वन्दे काशिकापतिम् ॥ २ ॥
जाग्रत् स्थानो वलिः प्रज्ञः स्थूलान् भुङ्क्तेऽपि योऽङ्गवान् ।
विश्वात्मना विश्वमूर्तिं तं वन्दे काशिकापतिम् ॥ ३ ॥
स्वप्नस्थानोऽवलिः प्रज्ञः सूक्ष्मान् भुङ्क्तेऽपि योऽङ्गवान् ।
तैजसी भूयविश्वेशं तं वन्दे काशिकापतिम् ॥ ४ ॥
सुषुप्तिस्थानो घनप्रज्ञः सुषुप्तं भुङ्क्ते यः यः स्वयम् ।
प्राज्ञनाम्ना प्रवोधात्मा तं वन्दे काशिकापतिम् ॥ ५ ॥
अदृश्योऽस्यवडार्यो यश्शिवशशान्तश्च निर्द्वयः ।
अप्रज्ञश्शुद्धतुर्यात्मा तं वन्दे काशिकापतिम् ॥ ६ ॥
अकारेण तथोकारमकाराभ्याञ्च संस्थितः ।
ओङ्कारात्मा यस्तुरीयस्तं वन्दे काशिकापतिम् ॥ ७ ॥
ओङ्कारात्मा मळानिन्द्रः(१)प्रज्ञां प्रज्ञानमेव यः ।
यो ददाति तदर्थिभ्यस्तं वन्दे काशिकापतिम् ॥ ८ ॥
अन्नपाने श्रियङ्गाय छात्रान् कीर्तिश्च कीर्तितः ।
यो ददाति तदर्थिभ्यस्तं वन्दे काशिकापतिम् ॥ ९ ॥
Footnotes १। परमेश्वरः

यद् व्याहृत्यात्मना पाङ्क्त स्वतृपेण य चिन्त्यते ।
 चिन्तकैर्ब्रह्म निश्चिन्तैस्तं(१)वन्दे काशिकापतिम् ॥ १० ॥
 सत्योक्तया धर्मयारेण स्वाध्यायाध्ययनेन य ।
 यद्ब्रह्म सेव्यते सद्भिस्तं वन्दे काशिकापतिम् ॥ ११ ॥
 सत्यं ज्ञानमनन्तं यद्ब्रह्मवुद्ध्वाविपश्चितः ।
 भुञ्जते सकलान् भोगान् तं वन्दे काशिकापतिम् ॥ १२ ॥
 व्योमवातादिकं सर्वे सम्भूतं भूतभौतिकम् ।
 प्रत्यगात्मात्मनो यस्मात्तं वन्दे काशिकापतिम् ॥ १३ ॥
 अत्रादि पञ्चकोशेभ्यो योऽन्य आनन्द आन्तरः ।
 ब्रह्मपुच्छं(२)प्रतिष्ठा य तं वन्दे काशिकापतिम् ॥ १४ ॥
 यद्ब्रह्म सद्गुणं मूढो वेदयोऽसखरीरकम् ।
 असन्नेव भवत्येष तं वन्दे काशिकापतिम् ॥ १५ ॥
 जगत् सृष्ट्वा तदेवानु प्राविशज्जिव भावभृत् ।
 कमिता(३)य तपस्वीयस्तं(४)वन्दे काशिकापतिम् ॥ १६ ॥
 सख्यत्यख्याभवद्ब्रह्म मूर्तीमूर्तात्मकं जगत् ।
 ज्ञानविभिन्नं यत्तं वन्दे काशिकापतिम् ॥ १७ ॥
 रसवद्ब्रह्म यल्लब्ध्वा वुधः पिवति यद्रसम् ।
 रसं वाञ्छं वडिष्ठृत्य तं वन्दे काशिकापतिम् ॥ १८ ॥
 Footnotes १ चिन्ताऽत्र विजातीयवृत्तिः २ आनन्दमयात्मकस्य पक्षिणः पुच्छ उ अडुस्यां प्रजायेय षति कामयमानः
 ४ जगद्रथनादि विषयकालोचन तपः कुर्वाणः
 अदृश्येऽनाश्रयेऽनात्म्ये यस्मिन्ब्रह्मणि निष्ठया ।
 अत्मयं विन्दते विद्वान् तं वन्दे काशिकापतिम् ॥ १९ ॥
 योऽद्भयैकस्ते यस्मिन्नुदरं(१)कुरुतेऽन्तरम् ।
 सत्मयं विन्दते ??वालस्तं वन्दे काशिकापतिम् ॥ २० ॥
 भिया यस्माद्भाति वायुस्सूर्यानी तपतोऽनिशम् ।
 धावतो मृत्युश्चिन्द्रश्च तं वन्दे काशिकापतिम् ॥ २१ ॥
 यदानन्दमहाभोगैर्विप्रुषो ङि वपुष्मताम् ।
 ब्रह्मादीनां य आनन्दास्तं वन्दे काशिकापतिम् ॥ २२ ॥

सम्प्राप्य यद्ब्रह्मवचो विदूर-
सानन्दभाजोऽति तरन्ति भीतिम् ।
श्रेयोऽडसी निर्दलतश्च नैतान्
सोद्रेतु चित्ते मम शम्भुमूर्तिः ॥ २३ ॥

शाप्मानिशाधीश वदन्तरात्मा
योऽन्नादि कोशैरुपलक्ष्यतेऽद्भ्यु ।
समाधि(२)नोधत्तपसेन्द्रियाणां
सोद्रेतुचित्ते मम शम्भुमूर्तिः ॥ २४ ॥

यद्ब्रह्मतामेत्य बुधोऽभिगाय-
त्यन्नं तथात्ताडमडो विचित्रम् ।
तयोश्च कर्ताऽहमेव सर्वं
सोद्रेतु चित्ते मम शम्भुमूर्तिः ॥ २५ ॥

Footnotes १ उदपिअरमरुपं अल्पमपीत्यर्थः २ छन्द्रियाणां समाधानरुपेण तपसा ।

अष्टमः स्तोकः

यः परात्मैक अवासीदग्रे किञ्चन नाभवत् ।
अन्यद्भस्तु सदाभाण्डं काशीशं तमुपास्महे ॥ १ ॥
य अक्षत सृजे लोकानितिलोकान् ससर्ज य ।
अम्भोमुष्मान्(१)लोकपांश्च काशीशं तमुपास्महे ॥ २ ॥
अञ्च्यादि लोकपालानां स्थानानि य पितामहः ।
पुरुषे निरशैषीधः काशीशं तमुपास्महे ॥ ३ ॥
देहे मुषमधिष्ठानमग्नेर्वायोश्च नासिडे ।
स्वेश्च नेत्रे यश्चक्रे काशीशं तमुपास्महे ॥ ४ ॥
दिशां तु कर्णौ शुभ्रांशोऽदृद्यञ्च मडाप्रभुः ।
योऽथनाभिं व्यधान् मृत्योः काशीशं तमुपास्महे ॥ ५ ॥
यो लोक लोकपालेभ्यस्सृष्टान्त्र्य पृथग्विधम् ।
प्राणैनाग्राडयद्भ्राता काशीशं तमुपास्महे ॥ ६ ॥
मूर्द्धानं प्रविदार्यै तत् कार्यकारणसंलतिम् ।

प्रापद्यत य यः स्रष्टा काशीशं तमुपास्महे ॥ ७ ॥

विद्वृतिर्नान्दनञ्चेति गीयते वेदपारगैः ।

यत्प्रवेशंस्तुतिर्भङ्ग्या काशीशं तमुपास्महे ॥ ८ ॥

Footnotes १ ध्रुवोऽङ्गः ध्रुवोऽङ्गो परस्ताद्यै मडराद्यो लोकास्ते याम्भारशब्दे भाष्यन्ते ।

तथा प्रविष्टो यस्साक्षाज्जुवभावेन वेश्मसु ।

त्रिषु सङ्कीर्णते नित्यं काशीशं तमुपास्महे ॥ ९ ॥

जाग्रदाद्यभिमानेन संसरन् तद्गुणार्द्धितः ।

गुरुङ्कत्यां ब्रह्म यः पश्येत् काशीशं तमुपास्महे ॥ १० ॥

गर्भवालज्जरत्तादि यङ्केऽस्मिन् श्रुवनामभृत् ।

असि भ्रान्त्या बभ्रमिति काशीशं तमुपास्महे ॥ ११ ॥

अविद्याजालकं भित्वा श्येनवत् यत्प्रवोधतः ।

निर्मुक्तो निश्चरेत् कश्चित् काशीशं तमुपास्महे ॥ १२ ॥

अविद्याकामकर्माणि विविध विबुधाग्रणीः ।

(१)यद्भवत्यात्मभेदे(२)श्रीकाशीशं तमुपास्महे ॥ १३ ॥

डोऽयमात्मेति संसाराद्भयाविवृत्सुभिरात्मनि ।

अन्विष्यतेऽन्वडं यः श्रीकाशीशं तमुपास्महे ॥ १४ ॥

यक्षुर्भूतेन मनसा नानारूपिणि पश्यति ।

प्रत्यात्मगात्मना यः श्रीकाशीशं तमुपास्महे ॥ १५ ॥

श्रोत्रभूतेन मनसा नानाशब्दान् शृणोति यः ।

प्रत्यगात्मात्मना यः श्रीकाशीशं तमुपास्महे ॥ १६ ॥

घ्राणभूतेन मनसा गन्धान् जिघ्रत्यनूनकान् (३) ।

प्रत्यगात्मात्मना यः श्रीकाशीशं तमुपास्महे ॥ १७ ॥

वाणीभूतेन मनसा वक्तव्यं व्याकरोति यः ।

प्रत्यगात्मात्मना यः श्रीकाशीशं तमुपास्महे ॥ १८ ॥

Footnotes १ यद्ब्रह्मभवति तद्ब्रह्मरूपिणं काशीशमिति सम्बद्धः २ देहपाते उ सवन् ।

जिह्वाभूतेन मनसा जनाति विविधान् रसान् ।

प्रत्यगात्मात्मना यः श्रीकाशीशं तमुपास्महे ॥ १९ ॥

संज्ञानाज्ञानविज्ञान(१)प्रज्ञानानि य शेमुषी ।

यद्ब्रह्मणोऽभिधाः(२)श्रीमत् काशीशं तमुपास्महे ॥ २० ॥

दृष्टिर्धृतिश्चमननं मनीषाजूतिसंस्मृती ।

यद्ब्रह्मणोऽभिधाः श्रीमत् काशीशं तमुपास्महे ॥ २१ ॥

सङ्कुल्योऽध्यवसायोऽसुस्तृष्णा स्त्रीसङ्गमस्पृहा ।

यद्ब्रह्मणोऽभिधाः श्रीमत् काशीशं तमुपास्महे ॥ २२ ॥

ब्रह्मात्वमद्ग्रीशभिदद्विशायिन्(३)

प्रजाधिभूश्चादितिजस्त्यमेव(४) ।

प्रज्ञातनुस्त्वं छि जगत् प्रतिष्ठा

ब्रह्मात्मनेतेऽस्तु नमो नमस्ते ॥ २३ ॥

त्वमेव भं वायुरथानलश्च

त्वमेव पाथः पृथिवी त्वमेव ।

प्रज्ञातनुस्त्वं छि(प)जगत् प्रकाशो

ब्रह्मात्मने तेऽस्तु नमो नमस्ते ॥ २४ ॥

त्वमेव गावस्तुरगानगाश्च

भगाश्च यत् किञ्चिद्विदं समग्रम् ।

प्रज्ञातनुस्त्वं छि जगद्विभर्षि

ब्रह्मात्मनेतेऽस्तु नमस्साडस्रम् ॥ २५ ॥

Footnotes १ संज्ञानाद्यः अन्तःकरणवृत्तिभेदाः २ उपलक्षकाणि । ३ अद्ग्रीः भिदिन्द्रः ४ प्रजापतिः ५ यतस्त्वं प्रतिष्ठा प्रकाशत्वेन (सत्तास्फूर्तिं रुपेण)जगद्विभर्षि धारयसि ततस्त्वमेवेदं समग्रमिति संवन्धः

नवमः स्तब्धः

उद्गीथवर्णे परमे परात्मा

श्रुत्येकसारे य गुणोपजुष्टे(१) ।

उद्गातृवर्यैस्समुपास्यते य-

तमाश्रये सौम्यपुराधिनाथम्(२) ॥ १ ॥

प्राणात्मनाऽध्यात्ममथाधिदैवं

सूर्यात्मना आक्षर(३)सुप्रतीके ।

उद्गीथवित् पश्यति यं छि दैवं

तमाश्रये सौम्यपुराधिनाथम् ॥ २ ॥

ज्योतिर्मयश्मश्रुकथोऽर्कं बिम्बे
 कञ्चे क्षणस्तिष्ठति योगिगम्यः ।
 उन्नाम भूद्योय मृगादि गेषण-
 स्तमाश्रये सौम्य पुराधिनाथम् ॥ ३ ॥

ढृन्मन्दिरान्तः स्थितमात्मदेव-
 मानर्ययं भूदिविषत् कुमाषैः ।
 (४)उषस्तिराधोरण (५)भुक्तशेषै-
 स्तमाश्रये सौम्य पुराधिनाथम् ॥ ४ ॥

* नवमे दशम अेकादशे य स्तवके छान्दोग्यस्थानां, द्वादशे त्रयोदशे

यतुर्दशे य भृउदारण्यकस्थानाञ्च विषयाणां सङ्ग्रहः कृतः

Footnotes १ रसतमत्वादि गुणविशिष्टे २ सौम्यपुरं सौम्यकाशीपुरं ३। ओङ्काररूपे श्रेष्ठतरप्रतीके। ४
 छान्दोग्यप्रसिद्धः कश्चिदृषिः ५ आधोरणो उस्त्यारोहः

याः पञ्चसमापि य भक्तयस्त
 द्युक्तस्य साम्नो य उपासितृणाम् ।
 तत्तद्धियाराति इवञ्च तत्तत्
 तमाश्रये सौम्यपुराधिनाथम् ॥ ५ ॥

यज्ञादिभिः कृञ्जमुष्पैस्तपोभि-
 नापैतियं नैष्ठिक्यर्थया(१)वा ।
 लोकस्सु लोको(२)भवतीव धर्मै-
 स्तमाश्रये सौम्यपुराधिनाथम् ॥ ६ ॥

तुर्याश्रमी तुर्यपदे ङि यस्मिन्
 धर्मोञ्जिते ब्रह्मणि संस्थितस्सन् ।
 अमृत्युभावं समुपैति शश्व-
 त्तमाश्रये सौम्यपुराधिनाथम् ॥ ७ ॥

छन्दांसि सारो भुवि भूर्भुवःस्व-
 स्तत्रापि तेषु प्रणवोऽपिलात्मा ।
 अत्राङ्घ्रि धात्रा स तु यत् प्रतीक-
 स्तमाश्रये सौम्यपुराधिनाथम् ॥ ८ ॥

आदित्यगात्रस्सुरमाक्षिकत्व -
 मध्यस्य सध्दीभिरुपास्यते यः ।

द्विवाद्यो वंशमुष्णं छि यत्र

तमाश्रये सौम्यपुराधिनाथम् ॥ ८ ॥

Footnotes १। नैष्ठिकं ब्रह्मचर्येण र पुण्यलोकवान् ।

गायत्र्युपाधिः पुरुषस्य यस्य

पादोऽस्ति सर्वं जगदात्मनिष्ठम् ।

पादत्रयं वैकृतदूरदूरं(१)

तमाश्रये सौम्यपुराधिनाथम् ॥ १० ॥

श्रोत्राक्षिवाङ्गं प्राणमनोऽभिधानै-

र्द्दाःस्थैर्निरुद्धं नृपतेरिवैतत् ।

यद्ब्रह्मणो उभयमगम्यमस्मा-

त्तमाश्रये सौम्यपुराधिनाथम् ॥ ११ ॥

यज्ज्योतिषो विद्गमिषोऽपिमाङ्गे

कर्णापिधाने चरवोऽन्तरङ्गे(२) ।

यश्श्रूयते स्थन्निःस्वनाभ-

स्तमाश्रये सौम्यपुराधिनाथम् ॥ १२ ॥

यज्जं छि विश्वं यद्वनं य यत्नं

तस्माद्विदं सर्वमुपास्यते शै ।

ब्रह्मेति यत् संयतं शोमुषीडे-

स्तमाश्रये सौम्यपुराधिनाथम् ॥ १३ ॥

मनोमयं भाङ्गति सर्वं कर्म-

कामादि यं प्राणं कलेवरं य ।

ब्रह्मेति विद्भिः(३)ङ्कियते ऋतुर्ध-

त्तमाश्रये सौम्यपुराधिनाथम् ॥ १४ ॥

Footnotes १ अविकारीति भावः २ अन्तःशरीरे ३ विद्भिः

दृत् पुण्डरीकान्तरणीय आस्ते

श्यामाकतस्सर्षपतोऽपि वा यत् ।

ज्यायो द्विवो ब्रह्म तथान्तरिक्षा-

त्तमाश्रये सौम्यपुराधिनाथम् ॥ १५ ॥

कोशाङ्गति यं परिकल्प्य केचित्

पुत्रस्य दीर्घायुरभीप्सयैव ।

ध्यायन्ति जापोप(१)छितं कुवुध्रं(२)
तमाश्रये सौम्यपुराधिनाथम् ॥ १६ ॥

यद् भ्रमभुद्भया मनसोऽप्युपास
श्चतुष्पदस्य डियतेऽभियुक्तैः ।
वाकः प्राणायक्षुः श्रवणैरुमेशं
तमाश्रये सौम्यपुराधिनाथम् ॥ १७ ॥

यद्भ्रमभुद्भया षमुपास्यतेऽधि
दैवं यतुष्पादनलानिलाभ्याम् ।
अर्कैण दिग्भिश्च मउद्भिरुच्यै-
स्तमाश्रये सौम्यपुराधिनाथम् ॥ १८ ॥

वातात्मना योऽग्निमुषान् छि देवान्
संवृद्धु अेषोऽनुविभाव्यतेऽतः ।
संवर्गधर्मैण मडाविभूति-
स्तमाश्रये सौम्यपुराधिनाथम् ॥ १९ ॥

Footnotes १ षपसछितं २ कुः भूमिर्युद्धो मूलं यस्य तम् ।

प्राणात्मनाऽध्यात्ममपीक्ष्यते य-
स्संवर्गधर्मं दृशमध्यगच्छत् ।
शूद्रोऽपि जानश्रुतिरेत्यरैष्का-
तमाश्रये सौम्यपुराधिनाथम् ॥ २० ॥

प्रकाशवानेव मनन्तवांश्च
(१)प्रदीप्तिमानीयतनी(२)य पादाः ।
यद्भ्रमभुद्भयो भान्ति विचिन्तकानां
तमाश्रये सौम्यपुराधिनाथम् ॥ २१ ॥

यतुष्पदं भ्रम य षोऽशांश
समुच्चितं यन्मुनिरादिदेश(३) ।
जाबालकायैतदनन्वयाय
तमाश्रये सौम्यपुराधिनाथम् ॥ २२ ॥

प्राणो ऽयसौ भ्रमनिरुक्तमेतत्
कं भ्रम षं येत्यनलैस्त्रिभिश्च ।
कार्येतराकारमकारणं य-

तमाश्रये सौम्यपुराधिनाथम् ॥ २३ ॥

वश्ये (४)क्षार्शशमपरैरपराजितैर्य-

यक्षुस्थ्येष पुरुषः पुरुदृश्यतेऽस्य ।

स्थानेऽपि सर्पिरुदकं च न सिञ्चति श्री

विश्वेशमेतमभयं शरणं प्रपद्ये ॥ २४ ॥

Footnotes १ ज्योतिष्मान् २ आयतनवान् ३ गौतमः ४ विषयपारवश्यरहितैः

चित्ते यदक्षिपुरुषेक्षकमर्थिरुच्यै-

(१)र्धस्त्राज्जुनोदगयनानि(२)नयन्ति वैधीम् ।

संवत्सरो रविशशाङ्कुशतडृदाश्च

पश्चात् पुमान्युरमुदुत्(३)स(४)विश्वनाथः ॥ २५ ॥

Footnotes १ दिवसशुक्लपक्षोत्तरायणानि २ वैधीम्पुरं ब्रह्मलोकं ३ । चित्ते त्वित्यन्वयः ४ उक्ताक्षिपुरुषात्मक
 धृत्यर्थः

दशमः स्तब्धः

प्राणात्मना देहमुपाश्रितो यः

श्रेष्ठस्तथा ज्येष्ठतरश्च नित्यम् ।

बागादिकान् धारयतीच्छयैष

ममश्शिववायास्तु नमोऽस्तु तस्मै ॥ १ ॥

श्रद्धादि जुह्वत्यनलेषु देवा

द्युलोकमुप्येध्वथ पूरुषात्मा ।

निष्पद्यते पञ्चसु यः परात्मा(१)

नमश्शिववायास्तु नमोऽस्तु तस्मै ॥ २ ॥

पञ्चाग्नि विधो गृहमेधिवर्य-

स्तपोधनो नैष्ठिक वेदगश्च (२) ।

सौरायणं यन्ति हि यं न सधो

नमश्शिववायास्तु नमोऽस्तु तस्मै ॥ ३ ॥

पञ्चाग्निविधामपठन्निगूढाँ

यद्ब्रह्मबुद्धेरधिरोडिणीं प्राङ् ।

प्रवाडणं क्षत्रियमेत्य विप्रो

नमश्शिवायास्तु नमोऽस्तु तस्मै ॥ ४ ॥

Footnotes १ यः परात्मा पुरुषरूपेण निष्पद्यते ऽति योजना र वेदगो ब्रह्मयात्री ।

ऽष्टादि कृद्भूम निशासि तेष्वं-

एमासैश्च पित्रा नभसा च नीतः ।

यान्द्री पुरीमेति उयन्नयात्यौ

नमश्शिवायास्तु नमोऽस्तु तस्मै ॥ ५ ॥

अंवायुधूमाभ्रवलाडकाश्च

धारा च वृष्टेर्यवकादिरेतः ।

अेतैः पतत्यत्र सयन्नयात्यौ

नमश्शिवायास्तु नमोऽस्तु तस्मै ॥ ६ ॥

कल्याणकर्मा कमनीययोनिं

कपूयकर्मा च कपूययोनिम् ।

प्रपद्यतेऽङ्गैः यं न यात्यौ

नमश्शिवायास्तु नमोऽस्तु तस्मै ॥ ७ ॥

विद्याथवेष्टादि न सेव्यते यै-

स्ते यान्ति दंशादिपदं तृतीयम् ।

पथय्युता यत् पददूरदूरं

नमश्शिवायास्तु नमोऽस्तु तस्मै ॥ ८ ॥

कष्टागतिर्जन्म जरादि दुःखो-

त्त्वष्टा छि यं संसरणस्य धीरः ।

तस्माज्जुगुप्सेत बुभुत्समानो(र)

नमश्शिवायास्तु नमोऽस्तु तस्मै ॥ ९ ॥

Footnotes १ असितः कृष्णपक्षः २ यं बुभुत्समानः ऽति योजना ।

धुमूर्ध् मुप्यावयवैर्विशिष्टं

वैश्वानरं कृत्स्नमुपासते यम् ।

आत्मानमात्मन्यमलान्तरङ्गा

नमश्शिवायास्तु नमोऽस्तु तस्मै ॥ १० ॥

प्रादेशमात्रं प्रभुमीश्वरं यं

वैश्वानरं उयश्चपतेरवायन्(१) ।

विप्राश्च राजन्यपतेरजन्यं

नमश्शिवायास्तु नमोऽस्तु तस्मै ॥ ११ ॥

येन श्रुतेन श्रुतमेव सर्वं

यथ्येन्मतं स्थाभतमेव सर्वम् ।

निश्चितं निश्चितमेव सर्वं

नमश्शिवायास्तु नमोऽस्तु तस्मै ॥ १२ ॥

विकार एतत् ऋणाममात्रं

जगद्यथा मृन्मयमाश्रयो यः ।

मूर्त्पिण्डवत् सन्तत सत्यमूर्त्ति-

नमश्शिवायास्तु नमोऽस्तु तस्मै ॥ १३ ॥

विकार एतत् ऋणु नाममात्रं

जगद्यथा उभमथाश्रयो यः

उभोपभस्सन्तत सत्यमूर्त्ति-

नमश्शिवायास्तु नमोऽस्तु तस्मै ॥ १४ ॥

Footnotes १ अवागच्छन् ।

विकार एतत् ऋणु नाममात्रं

जगद्यथा पैण्डमथाश्रयो यः ।

(१)पिण्डोपमस्सन्तत सत्य मूर्त्ति-

नमश्शिवायास्तु नमोऽस्तु तस्मै ॥ १५ ॥

अत्रे सदासीदसतः कथं स-

ज्जयेत यत् सर्वमिदं ससर्ज ।

त्रिवृत् कृतैरग्निपुरोगमैरौ

नमश्शिवायास्तु नमोऽस्तु तस्मै ॥ १६ ॥

प्राणानि सम्भ्रजिघ्रयते य येन

शुवात्मना विश्वमनुप्रविश्य ।

व्याकुर्वता नाम य रुपमस्मै

नमश्शिवायास्तु नमोऽस्तु तस्मै ॥ १७ ॥

बुद्ध्यादिमात्रान्वय जौडि यद्-

दादर्शविम्बः प्रतिभाति(२)शुवः ।

या देवता न व्ययते मडिमो

नमश्शिवायास्तु नमोऽस्तु तस्मै ॥ १८ ॥

तेजोऽबुपृथ्वीमयमग्नि तत्त्वं
तेभ्यो न भिन्नं न य वस्तुतस्सत् ।
तथा जगद्यस्य विकारमात्रं

नमश्शिवायास्तु नमोऽस्तु तस्मै ॥ १८ ॥

Footnotes १ पिण्डमयः २ तथा श्रुतः प्रतिभातीत्यध्याहारेण सम्बन्धः

तेजोऽबुपृथ्वीमय ओष सूर्य-
स्तेभ्यो न भिन्नोऽस्ति विवेककाले ।
तथा जगन्नास्ति हिरण्यतोऽस्मै(१)

नमश्शिवायास्तु नमोऽस्तु तस्मै ॥ २० ॥

तेजोऽबुपृथ्वीमय ओष चन्द्र-
स्तेषां हि रक्तार्जुनकृष्णारुणैः ।

रुपी भवत्येवमिदं यदीयं

नमश्शिवायास्तु नमोऽस्तु तस्मै ॥ २१ ॥

तेजोऽबुपृथ्वी विकृतिश्च विद्यु-
द्विर्यारितेऽपैति तद्वित् प्रतीतिः ।

तथा यदग्रे न जगद्विभात्यौ

नमश्शिवायास्तु नमोऽस्तु तस्मै ॥ २२ ॥

अन्नस्य धातुर्जलतेजसोश्च

दृत्(२)प्राणवायोऽणुतमोऽभिमानी ।

यस्तत्र कर्तृत्वपटे पतत्यौ

नमश्शिवायास्तु नमोऽस्तु तस्मै ॥ २३ ॥

नाश्नाति पञ्चदश येत् पुरुषो दिनानि

भायान्न षोडशकलः पठितं हि डिञ्चित् ।

तस्मान्मनोऽन्नमयमम्बु पिवेन्नवाधः

प्राणस्य तत्र(३)विडरन् गतिरस्तु शम्भुः ॥ २४ ॥

Footnotes १ हिरण्यं पृथक् २ इन्मनः ३ तत्रमनसि प्राणो य मनः प्राणमयत्वेन विडरन्निति भावः

पायादुपाध्युपलितः पुरुषोऽनुवेलं

ध्यायन्निव व्यवहरन्निव दृश्यमानः ।

यस्यां विवित्युपशमे(१)परदेवताया-

मानन्दधाम्नि विनिमज्जति मां स शम्भुः ॥ २५ ॥

Footnotes १ विविक्तिर्विशेषविज्ञानम् ।

ऐकादशः स्तवकः

शरीरशुद्धौ लयमन्नमूल-
स्तस्यापि चापोऽग्निरपाञ्च मूलम् ।
अत्रेश्च यन्मूलममूलमेत-
त्तं विश्वनाथं शरणां प्रपद्ये ॥ १ ॥

(१) यतोऽस्यवाणी मनसि प्रशाम्य- ।
त्यने(२) मनोऽग्नौ स य उव्यवाहः ।
यस्मिन्परे ब्रह्मणि चाप्रक्रम्ये
त्तं विश्वनाथं शरणां प्रपद्ये ॥ २ ॥

अणिष्ठमात्मा जगतश्च मूलं
सर्वस्य साक्षात् सुधियो विदन्ति ।
यद्ब्रह्मसत्तत्त्वमसीति वाक्या-
त्तं विश्वनाथं शरणां प्रपद्ये ॥ ३ ॥

प्रजास्तत्राणां रसवत् (३) सुषुप्तौ
सम्पद्य यस्मिन् सति निर्विशेषाः(४) ॥

वाक्येन यत्तत्त्वमसीति वेद्यं
त्तं विश्वनाथं शरणां प्रपद्ये ॥ ४ ॥

Footnotes १ यतो म्रियमाणस्य २ अने प्राणो ३ मधुदृष्टान्तः छान्दोग्ये षष्ठप्रपाठके नवमपाठे द्रष्टव्यः ४ निर्विशेषा
भवन्ति ऐको भवन्तीत्यर्थः

अन्धैर्यथाब्धियं प्रविशन्ति नद्यो
व्याघ्राद्यो यद्ध्यपियन्ति तद्गत् ।
वेद्यं विचारेण य तत्त्वमस्या-
स्तं विश्वनाथं शरणां प्रपद्ये ॥ ५ ॥

अञ्जवमेतन्म्रियते शरीरं
वृक्षोऽपि शुष्यत्यपञ्जवकश्चेत् ।
स (१) अवे सद्य त्रिपदैकवेद्यं(२)
त्तं विश्वनाथं शरणां प्रपद्ये ॥ ६ ॥

न्यग्रोधभीजाद्विद्विपीव जज्ञे
यतस्तोऽणिम्न एदं समग्रम् ।
श्रद्धावता यत्रिपदैश्च वेदं
तं विश्वनाथं शरणां प्रपद्ये ॥ ७ ॥

यथाप्सुलीनं लवणां न (३)पश्ये-
दणिम्न अेवं यदलभ्यमक्षैः ।
ग्राह्यं य बुद्ध्युत्रिपदैर्गुडुक्तै-
स्तं विश्वनाथं शरणां प्रपद्ये ॥ ८ ॥

विडोशताऽबद्ध दृशास्वनीवृ(४)-
त्ररेण गभ्येत यथा यथोक्तम् ।
आचार्यवानृच्छति यत्रिशब्दै(५)-
स्तं विश्वनाथं शरणां प्रपद्ये ॥ ९ ॥

Footnotes १ सञ्जुवो यत् सदेवेति योजना २ त्रिपदानि तत्त्वमसीत्येत ३ पुरुष इति शेषः ४ स्वदेशः ५ तत्त्वमसीति त्रिशब्दैः

मूर्ध्ना मुमूर्षुस्सति यत् क्रमेण
विद्वान्मुमुक्षुत्रपि तादृशैव ।
सम्पद्यते यत्र पदत्रयेण
तं विश्वनाथं शरणां प्रपद्ये ॥ १० ॥

सम्पद्ये यस्मिन्न बुधोऽयुधस्तु
प्रपद्यते जन्ममृषामिसन्धः ।
(१)ज्वलत्कुठारग्रहवन्निगम्यं
तं विश्वनाथं शरणां प्रपद्ये ॥ ११ ॥

शास्त्राण्यधीत्यापि शुशोय मोडा-
(२)न्मर्षिरात्मानवबोधतेतोः ।
यदात्मया ज्जुडाशुगात्पतुष्ट-
स्तं विश्वनाथं शरणां प्रपद्ये ॥ १२ ॥

यद्भ्रमबुद्ध्युह्यवाऽमनांसि
सङ्कल्पयित्ते य विचिन्तयन्ति ।
ध्यानञ्च विज्ञानमथोबलञ्च
तं विश्वनाथं शरणां प्रपद्ये ॥ १३ ॥

अन्नञ्च पाथोऽग्निमन्तकञ्च(3)

स्मृतिं तथाशा मथं सूत्रद्वयम् ।

ब्रह्मेति यत् सुष्ठु विदन्ति सन्त-

स्तं विश्वनाथं शरणां प्रपद्ये ॥ १४ ॥

Footnotes १ परशुब्रह्मण्डान्तोऽपि तत्र षोडशे ऋते द्रष्टव्यः २ नारदः ३ आकाशः ।

सत्यस्य विज्ञानमथास्य तर्कः

श्रद्धास्य निष्ठा य उतुरस्याः ।

तस्याः क्रिया(१)यत् सुष्ठुमेव तस्या-

स्तं विश्वनाथं शरणां प्रपद्ये ॥ १५ ॥

सुभन्तु भूमा नडि सौम्यमल्ये

यस्मिन्नदृग्दृश्य विभित्तिवेशः ।

यो वै मडिभिः प्रतितिष्ठति स्वे

तं विश्वनाथं शरणां प्रपद्ये ॥ १६ ॥

स्वात्माय भूमा पुरतश्चपश्चा-

धस्मात् समद्भूतमशेष विश्वम् ।

स्वाराज्यवान् क्रीडति यद्विजानन् ।

तं विश्वनाथं शरणां प्रपद्ये ॥ १७ ॥

आडारशुद्धौ भवु सत्वशुद्धि-

स्तस्याञ्च भूमात्मनि निश्चलाधीः ।

यस्मिंस्ततश्चाभिल पाशमोक्ष-

स्तं विश्वनाथं शरणां प्रपद्ये ॥ १८ ॥

ब्रह्मालये दडरसत्मनि(3)पत्नतुल्ये

यद्ब्रह्म भादपि मडत्तरमन्तरास्ते ।

नाडो न तृद् क्षुद्वरश्च विमृत्युशोक-

स्सत्येच्छ(3)सत्यकलनश्च गतिस्स शम्भुः ॥ १९ ॥

Footnotes १ छन्द्रीयसंयमः २ दडरमल्पतरं ३ सत्यकामः सत्यसङ्कल्प

यद्भत् सुवर्णनिधिमूर्ध्व यरा अपीमे

यद्ब्रह्मलन्तर्दृष्टिं लयनृतापिधानाः(१) ।

यन्तस्तथाऽप्यडरुर्न लभन्त येत-

(२)ल्लोकासुलोकनिलयोऽस्तु गतिस्स शम्भुः ॥ २० ॥

यस्सेतुरेष जगतां (३)विधृतिर्विभात-
शशश्चन्न यत्र दिनरान्त्रिकथाप्रसङ्गः ।
योषा वितृषणामतिरेव न वाक्प्रवीणो
यं प्रामुमर्त्तति सदास्तु गतिस्स शम्भुः ॥ २१ ॥

नीलाश्च रक्तधवला लुटयस्य नाज्य-
स्युमा छि तत्र घृणयो(४)मिडिरस्य तासु ।
सूर्द्धन्यया रविमतो दृडिणं(५)ततश्च
संयाति यद्दूरवित् स लरो गतिर्मे ॥ २२ ॥

अक्षिस्थ ओष पुरुषः षलु दृश्यते यो
अलमैतदेतदभयं ज्यसुरः(६)प्रजेशात्(७) ।
श्रुत्वैवमम्भुगतभिम्भमवेक्ष्य यात्मा
यो(८)देलु इत्यधिजगाम गतिस्स (९)शम्भुः ॥ २३ ॥

श्रुत्वा याक्षुषपूरुषं गुरुमुभाच्छायेति जग्ग्राड यं
पञ्चादोषमवेक्ष्य तत्र मघवान् शुश्राव यं स्वाप्रिकम् ।

Footnotes १ स्त्र्यादि विषयतृषणया वडिरपकृष्टयेतसः २ पित्रादि लोकानामा- धारभूतः ३ विधारकः ४ रश्मयः ५
डिरण्यगर्भं ६ विरोधनः ७ प्रजापतेः ८ य आत्मादेलु इत्यधिगतवान् ९ तदात्मरुपः

सौमञ्चाप्रियवितिमन्धतमसं(१)यात्रापि पश्यंस्तत-
स्तुर्यं अलमतया अडीधमभयं दधात् स काशीपतिः ॥

मृत्युप्रस्तमिदं शरीरममृतो ज्यात्मा शरीरोज्जितः
देलुध्यासकृतं प्रियाप्रियशतं छित्वा य तद्भावनाम् ।
निष्पद्यैत निजात्मनाऽऽत्मनिरतो विद्वानदब्राह्मकै-
श्श्रुत्वेन्द्र(२)इयाय यत्परपदं पायात्स काशापतिः(३) ॥

Footnotes १ पुत्रादि मरणादीनामप्रियाणामनुभवं २ इति बहुवचसैः इन्द्रो यत् परपदमियाय इत्यन्वयः ३
तत्परपदात्मकः

द्वादशः स्तवकः

उयङ्त्रतुप्राञ्च समग्रकर्मभि-
स्समुच्च्यितो पास्तिभिरप्यतद्दिदा ।
न लभ्यते लव्यमभवेय(१)वस्तु य-

तमाश्रयाम्युत्तरकाशिकाधवम् ॥ १ ॥

प्रजेशमध्यस्यति(२)मेद्ध्यसैन्धवे
यमग्निवाय्वार्यमभावभृश्वयः ।

छिंयाङ्गलं कारकमप्ययं विराट्
तमाश्रयाम्युत्तरकाशिकाधवम् ॥ २ ॥

यमश्मसङ्घट्टित पांसुपिण्डव-
द्विशीर्यते पङ्कमभिद्रवत्(३)स्वयम् ।
उपास्यरूपं व्यनरुपत्रुपिण्डं
तमाश्रयाम्युत्तरकाशिकाधवम् ॥ ३ ॥

विराट् स्वरूपेण य अेकलः पुरा
विभाय(४)पश्चाद्भुधे न किञ्चन ।
मदन्यदस्तीति ततः कुतो भयं
तमाश्रयाम्युत्तर काशिकाधवम् ॥ ४ ॥

Footnotes १ अलव्यं नित्यसिद्धं २ अश्रमेधाधिकारीति शेषः ३ पङ्कं पाप्मा, ४ भीतवान् ।

सुतात् सुवर्णाद्यथ दैववित्ततो-
प्यतिप्रियोऽभ्यन्तर अेष पूरुषः ।
विनङ्क्ष्यति व्यन्यदशेषमात्मन-
स्तमाश्रयाम्युत्तरकाशिकाधवम् ॥ ५ ॥

सुराश्च सर्वत्वमगुर्नरर्षयो
यदात्मबोधेन ततोऽभव(९)मनुः ।
रविश्च डेत्यैक्षत वामदैवतं
तमाश्रयाम्युत्तरकाशिकाधवम् ॥ ६ ॥

स्तुतिप्रणामप्रणिधानपूजनै-
र्यदात्मनोऽन्यां भजतेऽनुदेवताम् ।
य आत्मघाती स पशुर्दिवीकसां
तमाश्रयाम्युत्तरकाशिकाधवम् ॥ ७ ॥

पितृस्वरूपेण य योऽन्न समकं
विधाय जन्तून् विबुधान् पशून्पि ।
अभाजयत् स्वञ्च यथास्वमेव(१०)त-
तमाश्रयाम्युत्तरकाशिकाधवम् ॥ ८ ॥

मनोमयः प्राणमयोऽथ वाऽभयः

पितृत्वमासाद्य जिघत्सतीव यः ।

इलान्यजन्मा निजकर्मयन्त्रित -

स्तमाश्रयाभ्युत्तरकाशिकाधवम् ॥ ८ ॥

Footnotes १ मनुः रविश्चात्सुतेन वामदेवः अक्षतल दृष्टवान् २ यथास्वं यथायोग्यं

मनुष्यलोकस्त्वसुतेन कर्मणा

पितृश्च लोकस्सुरवेशमविधया ।

विजय्य अतैर्न विजुयते तु य-

स्तमाश्रयाभ्युत्तरकाशिकाधवम् ॥ १० ॥

भवोऽयमव्यक्त तदन्य(१)लक्षण-

स्त्रयं छि वै नाम य रूप कर्मणी ।

अतो विरज्येत बुधो यदीप्सया

तमाश्रयाभ्युत्तरकाशिकाधवम् ॥ ११ ॥

रवीन्दु विद्युत् प्रभुषु पुरुषो

विचिन्त्यते ब्रह्म तदन्यदूशिवान् ।

अजातशत्रुर्मुनयेऽपि(२)यत् परं

तमाश्रयाभ्युत्तरकाशिकाधवम् ॥ १२ ॥

दृष्टम्बुजे व्योमनियत्र धीमय-

स्सुभेन शेते(३)नृपबालविप्रवत् ।

अपाएऽ सद्ब्रह्म तदेव साक्षिचि-

त्तमाश्रयाभ्युत्तरकाशिकाधवम् ॥ १३ ॥

विदन्ति यं प्राण शरीरकं शिशुं

शरीरमाधानममुष्य(४)केयन ।

(५)शिरोवराधानमथान्नान्धनी(६)

तमाश्रयाभ्युत्तरकाशिकाधवम् ॥ १४ ॥

Footnotes १ अव्याकृत व्याकृतात्मकः २ मुनिरत्र गार्ग्यः ३ सुषुप्ताविति शेषः ४ आधानमधिष्ठानं ५ वराधानं प्रत्येक

स्थानं ६ अन्नमेव वन्धनरज्जुः

सदस्ति मूर्त्तं कुजलानवात्मकं

त्यदस्त्यमूर्त्तं मरुद्वरात्मकम् ।

अतीत्यैतेऽवधिभूर्विभाति य-
त्तमाश्रयाम्युत्तरकाशिकाधवम् ॥ १५ ॥

न वित्तपूर्णां यलया य लभ्यते
यदात्मभावामृतभावनिर्वृतिः ।
(१)सुभं सुभान्याडरतीव वित्तवान्
त्तमाश्रयाम्युत्तरकाशिकाधवम् ॥ १६ ॥

यदात्मकामाय पतिः प्रियो भवे-
द्यदात्मकामाय य कामिनी प्रिया ।
यदात्मकामाय सुतः प्रियो भवे-
त्तमाश्रयाम्युत्तरकाशिकाधवम् ॥ १७ ॥

यदात्मकामाय वसु प्रियं भवे-
तथा य लोकाभरजन्तवः प्रियाः ।
यदात्मनोऽर्थे निष्पिलं य वल्लभं
त्तमाश्रयाम्युत्तरकाशिकाधवम् ॥ १८ ॥

यदात्मनः प्रेष्ठतमस्य दृष्टये
श्रुतिर्मतिर्ध्यानमपि प्रकीर्त्यते ।
तथा विदन् ब्रह्मभवत्यशेषवि -
त्तमाश्रयाम्युत्तरकाशिकाधवम् ॥ १९ ॥
Footnotes १ अनायासेन ।

यदात्मनोऽन्यत्र सुरादिकान् विदन्
पराङ्गियेताशतमस्सद्गुष्टुतैः ।
जगत्समस्तं छि (१)सतत्वमात्मन-
स्तमाश्रयाम्युत्तरकाशिकाधवम् ॥ २० ॥

न डिञ्चिदस्ति व्यतिरेकतश्चिते-
स्ततस्तदात्मत्वमनात्मवस्तुनः ।
(२)निनादवद्गुण्मिशङ्गभयोर्भृशं
त्तमाश्रयास्थुत्तरकाशिकाधवम् ॥ २१ ॥

यथा पृथग्भूमकला(३)धनञ्जया-
तथाऽर्थजुस्साम य निस्सरन्ति छि ।
यतः परान्निश्चसितोपमं नरा(४)-

तमाश्रयाम्युत्तरकाशिकाधवम् ॥ २२ ॥

विलीयतेऽक्षे(प)विषयस्तदात्मनि(६)

धियाञ्चसोऽध्यात्मनि यत्र शेमुषी ।

अनन्तविज्ञानधनेऽप्समुद्रवत्(७)

तमाश्रयाम्युत्तरकाशिकाधवम् ॥ २३ ॥

Footnotes १ सतत्त्वं स्वऋषं २ दृष्टुमिशऽभृष्टान्तौ बृहदारण्यके द्वितीयाध्याय-गत यतुर्थं ब्राह्मणद्रव्यौ ३ धूमाथ अमिकाशाश्च ४ परमात्मनः ५ प्रलयादिष्विति शेषः ६ मनसि ७ यथा आपस्सामुद्रमेकी भवन्ति तद्गदित्यर्थः

लवणशकलमप्यु प्रास्तमस्तं गतं स-

तदनुपृथगमूढ्यश्शक्यते नोद्ग्राहीतुम् ।

विदपियदपियातस्तद्गुद्गुम्भिन्नमात्रो(१)

भवति न बहुसंशस्तं(२)भजे विश्वनाथम् ॥ २४ ॥

स्फुटसमुदितसम्यग्वित्तितो यस्य भित्ति(३)-

र्व्यपसरति समूलं विश्वमात्मैव भाति ।

तदनुकथमुत्तिष्ठेत् कर्तृकर्मडियादि-

व्यवहृति रसतीयं विश्वनाथस्समाऽव्यात् ॥

Footnotes १ मात्रादेहेन्द्रियादयः २ संज्ञाविशेषज्ञानं ३ भेदः

त्रयोदशः स्तवः

पृथ्वीसमस्तजनिमन्मधुजन्तुवर्गः

पृथ्वीमधुद्विविधपूरुष ओष पृथ्व्याम् ।

मूर्त्याञ्च(१)यस्स मधुतन्मधुकारणात्मा

ब्रह्मास्ति यत्तमनिशं स्मर विश्वनाथम् ॥ १ ॥

पूषा समस्तजनिमन्मधुजन्तुवर्गः

पूषणोमधुद्विविधपूरुष ओष पूषिणो ।

नेत्रे य यस्सामधु सर्वमधुद्रुद्धं स-

द्ब्रह्मास्ति यत्तमनिशं स्मर विश्वनाथम् ॥ २ ॥

यद्ब्रह्मभूतविबुधे निषिलात्मभूते

भूतानि येन्द्रियगणालुवनात्मदेवाः(२) ।

सर्वेऽर्पितास्सममरा ष्व यङ्कनाभौ

रे रे मनस्तमनिशं स्मर विश्वनाथम् ॥ ३ ॥

योऽयं परात्परतरः पुरुषुपधारी
मायावशात् प्रतिशरीरमनुप्रविश्य ।
सर्वानुभूर्भवति निर्भयशोकमेकं

रे रे मनस्तमनिशं स्मर विश्वनाथम् ॥ ४ ॥

Footnotes १ शरीरे र भुवनानि भूरादीनि आत्मानो विज्ञानमयाः देवा अञ्ज्याद्यश्च ।

पुण्येन पापपटलेन य तत्तदेत्य
जन्मेऽन्त विषयेन्द्रियमृत्युयुक्ते ।
ब्राम्ह्यत्यनारतमवैति न मृत्युमृत्युं
यं कर्मऽस्तमनिशं स्मर विश्वनाथम् ॥ ५ ॥

पारिक्षित(१)प्रभृतयः पुरुपुण्यपुञ्ज -
भाजोऽपि सूत्रभुवनार्दि(२)भवप्रभेदान् ।
गच्छन्ति भोक्षभवनं न विशन्ति यस्य
रे रे मनस्तमनिशं स्मर विश्वनाथम् ॥ ६ ॥

साक्षाद्येऽस्ति निभिलात्मकमात्मवस्तु
विज्ञाति विज्ञामथ संडति(३)सन्नियन्तु ।
ब्रह्माद्भयं यद्वि तरत् भपुरीव यर्त(४)
रे रे मनस्तमनिशं स्मर विश्वनाथम् ॥ ७ ॥

यद्ब्रह्म यैकमणिलान्तरमस्यवित्त्यै(५)
प्रत्यक्ष् षडूर्मिरडितं गुणिनो(६)ज्यगौणाम् ।
भिक्षार्थिनस्त्वयमटन्ति बुधा विधूय
विश्रैषणस्तमनिशं(७)स्मर विश्वनाथम् ॥ ८ ॥

यद्ब्रह्मबोधमभिकाङ्क्ष्य बुधानिरीडा
मुण्डाविवर्णवसनाश्च विवर्णलिङ्गाः(८) ।

Footnotes १ पारिक्षिता अश्रमधेयाजिनः २ ब्रह्मलोकादि संसृति ३ संडतिः कार्यकरणसङ्घातः ४ आर्त विनाशि
५ बोधाय ६ गुणसम्पन्नाः ७ सर्वा ओषणाः ८ वर्णलिङ्गरहिताः

आरण्यकेषु(९)वियरन्ति य यत् प्रभुद्धा(२)
निष्क्रियनास्तमनिशं स्मर विश्वनाथम् ॥ ९ ॥

निश्शेषमेतभवबुद्ध्यथमात्मविध-

द्विज्ञाननिष्ठितमतिर्मनैकशीलः ।
पाण्डित्यवात्यमुनितामिरकृत्यशेष-
स्सर्वाभवेत्तमनिशं स्मर विश्वनाथम् ॥ १० ॥

यद्भ्रूढ सम्यगवगच्छति यो मडात्मा
प्रत्यक्तया भवति विश्वतनुश्च विद्वान् ।
स ब्राह्मणस्स पुरुपूज्यतमस्स धन्य-
स्तस्मै नमस्तमनिशं स्मर विश्वनाथम् ॥ ११ ॥

वार्णाश्रमास्पृगशरीर पटे छि यस्मिन्
तादृग्धिथैव विडरेद्विड यो विपश्चित् ।
स ब्राह्मणस्स बहुमान्यतमस्स धन्य-
स्तस्मै नमस्तमनिशं स्मर विश्वनाथम् ॥ १२ ॥

विप्रोढमाढ्यकुलवानिति मन्यमानो
न ब्राह्मणश्चिद्विद्वदमित्यनुचिन्तयन्(३)यत् ।
स ब्राह्मणस्स बहुमान्यतमस्स धन्य-
स्तस्मै नमस्तमनिशं स्मर विश्वनाथम् ॥ १३ ॥

ओतञ्चमिश्रितममिश्रित(४)भूतवर्गे
प्रोतञ्चसोऽथसकलाश्रयसूत्रदेवे ।

Footnotes १ उपनिषत्सु अराण्येषुच र यदपरोक्षज्ञानिनश्च ३ यश्चिद्रूपं व्याडमित्यनुचिन्तयन्नस्तीति योजनीयं ४
पञ्चीकृत भूतपञ्चकम् ।

प्राणात्मनि स्वयमतर्क्यमडिम्नि सोऽप्यु-
द्भूतो यतस्तमनिशं स्मर विश्वनाथम् ॥ १४ ॥

सूत्रञ्च सङ्ग्रथितसर्वजगद्यथा स्रक्
सूत्रेण तस्य य नियन्तृ यदन्तरस्थम् ।
जानन् भवत्यभरवित् स्वपरत्रयीवि(१)-
त्रिशेषवित्तमनिशं स्मर विश्वनाथम् ॥ १५ ॥

पृथ्व्यां स्थितोऽन्तरतरो यमकृन्न(२)पृथ्वी
यं वेद यस्य पृथिवी तन्पुरात्मभूतम् ।
सर्वस्य निर्वपुषमस्तसमस्तधर्मं
नारायाणं तमनिशं स्मर विश्वनाथम् ॥ १६ ॥

तिष्ठन् जले नियमकृष्य जलस्य यो यं
नो वेत्ति कं जलतनुश्च जलान्तरास्ते ।
आत्मा य कृत्स्न जगतो ह्यवली(३)य यः श्री
नारायणं तमनिशं स्मर विश्वनाथम् ॥ १७ ॥

भूतेषु तिष्ठति समेषु नियामकश्च
तेषां छि भूततनुरतरगन्ध योऽसौ ।
नावैति भूतततिरात्मदृशिं यं श्री
नारायणं तमनिशं स्मर विश्वनाथम् ॥ १८ ॥

द्रष्टा न दृष्टिविषयः श्रुतिगोचरो न
श्रोताऽमतो मननकृष्य न बुद्धिबोधयः ।

Footnotes १ स्वयंपराणि भूतानि यवेन्द्रांश्च वेत्तीति २ यो नियमकृष्य ध्यातृत्ययोजनीयं ३ असंसारी ।

बोद्धा य योऽन्यरहितश्च यदन्यदार्त्तं
स्रक्षसर्पवत्तमनिशं स्मर विश्वनाथम् ॥ १९ ॥

सर्वेऽपि येन विधृताः ऋषु लोडिलोकाः
सोऽव्याकृते(१)नभसि तत्तु यदक्षरे य ।
गाङ्गेयकुण्डलनिभं प्रतितिष्ठति श्री-
सख्यिद्धनं तमनिशं स्मर विश्वनाथम् ॥ २० ॥

अस्थूलमेतदनशुश्रवणाक्षिवाणी-
डीनं ह्यलोहितमवाह्यमनन्तरं य ।
अप्राणमस्त गुणमस्ति यदेव भोक्तृ
भोज्येतरत्तमनिशं स्मर विश्वनाथम् ॥ २१ ॥

यस्य प्रशासनमडिम्नं धर्मो रवीन्द्र-
स्वस्वोदयास्तमयकर्मणि निष्ठितौस्तः ।
स्वश्चास्थिरास्थिरतरं स्फुटनाद्यपेतं
(३)निस्तिष्ठस्तमनिशं(४)स्मर विश्वनाथम् ॥ २२ ॥

यस्य प्रशासनमडिम्नं धर्मो य काला
मासर्तुवत्सरपराः डलयन्ति जन्तून् ।
नद्यः स्रवन्ति धवलाद्दिमशैलतश्च
गङ्गाद्यस्तमनिशं स्मर विश्वनाथम् ॥ २३ ॥

यजनतपनबुद्धिर्बुद्धयते यत्र यस्स-

सरति स कृपाणो यस्त्वक्षरं ब्रह्मसम्यक् ।

Footnotes १ सूत्रदेवः २ सुवर्णकुण्डलन्यायेनेत्यर्थः ३ स्वद्युलोकः स्थिरा भूमिः

विगतविषयतृषणो वेत्ति स ब्रह्मभूतो

भवति भवविमुक्त्यै भावयेतद्भवद्भ्रिम्(१) ॥ २४ ॥

अयलितचिन्तिमात्रं व्यक्षरं ब्रह्मयद्वै

प्रयलिततनुतन्वां(२)दर्शनादिङ्कियाङ्कत् ।

सकल (३)सज्जनुरन्तर्यन्तुयोपाधिभेदा-

द्भवति भवविमुक्त्यै भावयेतद्भवद्भ्रिम् ॥ २५ ॥

Footnotes १ तस्यभवस्य विश्वनाथस्य अङ्घ्रिपादं २ देहे ३ सज्जनुषः

यतुर्दशः स्तवकः

प्राणात्मनो यस्य मडाविभूते-

र्विस्तारमात्रं छि समस्तदेवाः ।

अनन्तसङ्ख्या यसुरुद्रमुष्या-

स्स सौम्यनाथः (१)श्रियमादधातु ॥ १ ॥

सर्वञ्च नामाकृतिकर्मरूपं

प्रतिष्ठितं वै हृदि सा य देहे

उभे य यस्मिन् कमशः परस्मिन्

स सौम्यनाथः श्रियमादधातु ॥ २ ॥

यन्नेति नेतीति निषेधवाचा

निर्दिश्यतेऽगृह्यमशीर्यमेतत् ।

असक्तबद्धा व्यथमात्मतत्त्वं

स सौम्यनाथः श्रियमादधातु ॥ ३ ॥

प्रत्यक्षतर्काद्यभिलप्रमाणैः

प्रमीयते न (३)श्रुतिमूर्द्धभिन्नैः ।

यः पुरुषः प्रत्यगप्यङ्गबोधः

स सौम्यनाथः श्रियमादधातु ॥ ४ ॥

Footnotes १ ब्रह्मविद्या प्रयुक्तां श्रियमित्यर्थः २ नामरूपकर्मात्मकं वेदान्तव्यतिरिक्तैः

वृक्षे विशीर्षो समुद्रेति बीजा-
त्रवीनवृक्षस्सदृशिन्न इत्थम् ।
यतः प्ररोहन्ति मृता मनुष्याः
स सौम्यनाथः श्रियमादधातु ॥ ५ ॥

विज्ञानमानन्दधनं यदस्ति
दातुः परं ब्रह्मकृत्वं प्रयच्छतु ।
मुक्तोपसृज्यश्च शिवं प्रशान्तं
स सौम्यनाथः श्रियमादधातु ॥ ६ ॥

वाङ् प्राणयक्षुः श्रवणानि चित्तं
ब्रह्मेति बुद्ध्या लुट्यञ्च विद्वान् ।
यद्ब्रह्म विज्ञातुमगौणमर्हत्(१)
स सौम्यनाथः श्रियमादधातु ॥ ७ ॥

आदित्यचन्द्राग्निवशांसि यत्र
शाम्यन्ति मर्त्यः कुरुते तदात्वे ।
यज्ज्योतिषाकर्मनिजात्मरूप-
स्स सौम्यनाथः श्रियमादधातु ॥ ८ ॥

यज्ज्योतिरन्तर्दृष्टिं पूरुषाभ्यं
परत्र यात्रापि मतिप्रधानम् ।
यस्त्वथ ध्यायति भेलतीव
स सौम्यनाथः श्रियमादधातु ॥ ९ ॥
Footnotes १ मुष्यम् ।

यः पूरुषात्मा विषयेन्द्रियाद्यै-
स्सङ्कीर्णभाजाग्रति भात्यकीर्णः
स्वप्ने स्वयं ज्योतिरलुप्तदृष्टिः
स सौम्यनाथः श्रियमादधातु ॥ १० ॥

स्थान्तुरङ्गानथ राजमार्गान्
सरांसि योऽसौ सृजते स्रवन्तीः ।
मोद प्रमोदानपि पूरुषात्मा
स सौम्यनाथः श्रियमादधातु ॥ ११ ॥

उभ्यावयान् संस्कृतिमात्ररूपान्

निर्माय नारीनगरादिकान् यः ।
 भुङ्क्ते स्वयम्भास्तुविविक्तमूर्ति-
 स्स सौम्यनाथः श्रियमादधातु ॥ १२ ॥

स्वप्ने य यो जाग्रति जागृक-
 स्तत् पुण्यपापाननुबद्ध येव ।
 सङ्कीर्ततेऽयं पुरुषो ह्यसङ्गः
 स सौम्यनाथः श्रियमादधातु ॥ १३ ॥

यस्सम्प्रसादे(१)य निजस्वरूपे
 स्फुरत्यपास्तार्तिशतस्सुभात्मा ।
 स्वयम्प्रभोऽयं पुरुषो ह्यसङ्गः
 स सौम्यनाथः श्रियमादधातु ॥ १४ ॥

Footnotes १ सुषुप्ते

स्वप्ने य यो जाग्रति मत्स्यतुल्य(१)-
 श्वरत्यथ श्येनवदात्मनीऽम् ।
 सुषुप्तमासर्पति पूरुषात्मा
 स सौम्यनाथः श्रियमादधातु ॥ १५ ॥

सृष्ट्वा स्वप्ने विविधविषयान्
 सूक्ष्मनाडीगतस्सन्
 यद्युत् पश्याम्यहमुसकलं
 तत्तदात्मैव साक्षात् ।
 विद्धन् मूर्ति र्यं षति मनुते
 गाढसंस्कारतन्त्रः
 सौम्याधीशः(२)श्रितसुरतरुः
 श्रेयसेनस्स भूयात् ॥ १६ ॥

कान्ताश्लिष्टः किमपि कमनो
 वेत्ति नान्तर्न बाह्यं
 यद्भत् स्वात्मन्यभयतृषि यः
 प्राप्तनिर्भेदभावः ।
 आनन्दात्मा स्वपिति य तथा
 नीरुजः पूरुषात्मा(३)

सौम्याधीशः श्रितसुरतरुः

श्रेयसे नस्स भूयात् ॥ १७ ॥

Footnotes १ मडामत्स्यादिदृष्टान्ताः यतुर्थाध्याये तृतीय ब्राह्मणे द्रष्टव्याः २ सौम्यस्य सौम्यकाश्या अधीशः ३ पुरुषो ञुवः तद्रूपस्सन् ।

पश्यन्नेव स्वयमयलसि-

दृश्यजातं न पश्य-

त्यन्यत्(१)सुमे करणरडितः

प्राज्ञाभावं प्रपन्नः ।

द्रष्टुर्दृष्टेर्भवति विलयो

नाविनाशित्वतो यः

सौम्याधीशः श्रितसुरतरुः

श्रेयसे नस्स भूयात् ॥ १८ ॥

स्वस्मादन्यत् स्फुरति तमवा

प्रत्युपस्थापितं सत्

तत्र द्वैते यरति पुरुधा

धीमयो यः परात्मा ।

दृष्टिप्राप्ति प्रभृति (२)कृतिभि-

र्जाग्रत स्वाप्नभूम्योः

सौम्याधीशः श्रितसुरतरुः

श्रेयसे नस्स भूयात् ॥ १९ ॥

भाराकान्तं शकटमिव यो

लिङ्गमास्थाय विद्या-

कर्माश्लिष्टं वपुरभिनवं

पूर्वदृष्टात् प्रयाति ।

Footnotes १ स्वस्मादन्यदृश्यजातं २ कृतिभिरिन्द्रिय व्यापारैः

जाग्रत् स्वप्नभ्रमवदमृतं(१)

याति ञुवत्वभृच्छ्री-

सौम्याधीशः श्रितसुरतरुः

श्रेयसे नस्स भूयात् ॥ २० ॥

योऽयं मूर्ध्नि नयनसुषुप्तिषु

वान्यर-भ्रैण देडा-

त्रिष्कभ्यान्यत् सापदि वपुर-

(२)७७न्तुवज्जुवमूर्तिः ।

धार्म धर्माथ य दुरिता-

द्वैशित्याददीत

सौम्याधीशः श्रितसुरतरः

श्रेयसे नस्स भूयात् ॥ २१ ॥

भोक्तुं भोगान् भ्रमति विषया-

सञ्जितोऽत्राप्यमुत्र

भ्रमज्ञानादथ य जनुषे

नास्ततृषणः स्वधिष्यम्(३) ।

प्राप्तः प्राणोत्कमणविरडा-

(४)धाति यो जुवमूर्तिः

सौम्याधीशः श्रितसुरतरः

श्रेयसे नस्स भूयात् ॥ २२ ॥

Footnotes १ कर्मफलं २ अ७७न्तुस्तृणजलूका ३ स्वरूपभूतं ४ जनुषे न यातीति सम्बन्धः

जिज्ञासन्ते(१)यद्विड विविधैः

कर्मभिर्निर्मिमितैः

पुण्यापुण्ये तरति सुतरां

यद्विदन् भ्रमसाक्षात् ।

शेते यद्विदपुरुदनि-

मौकवत् प्रास्तमारात्

सौम्याधीशः श्रितसुरतरः

श्रेयसे नस्स भूयात् ॥ २३ ॥

शान्तिर्दान्तिस्तितिक्षा ङ्युपरतिरथ य-

ख्यित्तमैश्चल्यमेतै-

र्योयत् प्रत्यङ् प्रपश्यत्यलमिदमिति स

भ्राह्मणो भ्रमतुल्यः ।

भुष्यं भ्राह्मण्यमेतन्न विकृतसुकृतैः(२)

क्षीयते वर्धते वा

वन्दे तं उमभूमीधराशेपरलसत्

सौम्यकाशीपुरीशम् ॥ २४ ॥

पूर्णा पूर्णप्रतिष्ठानिरुपचरित स-
द्रस्तु यद्ब्रह्म साक्षा-
दध्यस्तैर्नामरूपैरुपडितपदवी-
माप्रवद्भूरि भेटैः ।

Footnotes १ मनुजा इति शेषः २ अशुभशुभकर्मभिः ३ पूर्णस्य कार्यात्मकस्य ब्रह्मणः प्रतिष्ठा अधिष्ठानम् ।

कर्मोपास्तिप्रकारैः कर्मितृभिरितरै(१)-
श्रैतदारध्यतेऽब्दा

वन्दे तं डैमभूमीधरशिभरलसत्

सौम्यकाशीपुरीशम् ॥ २५ ॥

Footnotes १ कुलकामनावद्भिः कुलाभिसन्धिवर्जितैश्च ।

पञ्चदशः स्तवः

अस्मिन् स्तवके श्रेताश्रतरो ब्रह्मबिन्दु षोडशे कैवल्यं परमसंज्ञ
काल एव जगन्मूलं स्वभाव इति यापरे ।

वदन्ति यमजानन्तः स शम्भुः प्रीयतां प्रभुः ॥ १ ॥

भूतानि जगतो मूलं यदृच्छेति य उच्यते ।

जानन्ति यमजानन्तः स शम्भुः प्रीयतां प्रभुः ॥ २ ॥

गुणैर्निगूढो यो देवः कारणानाञ्च कारणम् ।

स एव जगतो मूलं स शम्भुः प्रीयतां प्रभुः ॥ ३ ॥

विश्रमाया विनाशस्य्याद्यस्य देवस्य दर्शनात् ।

अक्षरस्य क्षरेशस्य(१)स शम्भुः प्रीयतां प्रभुः ॥ ४ ॥

क्लेशपाशापडानिस्तु देवं शात्त्वैव नान्यथा ।

ब्रह्मशब्दाभिधेयं यं स शम्भुः प्रीयतां प्रभुः ॥ ५ ॥

योनिनिष्ठो यथावह्निस्तद्ब्रह्मात्मापि देवः ।

योऽदृश्यो दृश्यतेऽभ्यासात् स शम्भुः प्रीयतां प्रभुः ॥ ६ ॥

क्षीरे सर्पिर्यथा तद्ब्रह्मात्मा यस्सर्वगोऽद्भ्यः ।

गृह्यते सत्यतपसा स शम्भुः प्रीयतां प्रभुः ॥ ७ ॥

नन्दशे मैत्रेयी तेजोभिन्दुश्च सम्यक् सङ्गृहीताः

Footnotes १ क्षरं प्रधानम् ।

समेदेशे विशुद्धे य गुडाद्यै वातवर्जिते ।

स्थित्वैव यमनुध्यायेत् स शम्भुः प्रीयतां प्रभुः ॥ ८ ॥

यस्याभिव्यक्तितः पूर्वमर्कधूमादि दर्शनम् ।

सम्भवेद्योगिनां योगे स शम्भुः प्रीयतां प्रभुः ॥ ९ ॥

कृतार्थी भ्राजते योगी तेजोमयकलेवरः ।

प्रत्यग्यं वीक्ष्य सं साक्षात् स शम्भुः प्रीयतां प्रभुः ॥ १० ॥

विश्वबाहुर्विश्वमूर्तिर्विश्वेशो विश्वभावनः ।

विश्वाधारश्च यो रुद्रः स शम्भुः प्रीयतां प्रभुः ॥ ११ ॥

ज्यायोऽप्रीयो वा न किञ्चिद्यस्मात् स्तब्धश्चकास्ति ।

वृक्षवन्मोक्षदो मोक्षः स शम्भुः प्रीयतां प्रभुः ॥ १२ ॥

योषा पुमान् कुमारश्च कुमारी यास्ति यो विराट् ।

दण्डग्राही य जरठः स शम्भुः प्रीयतां प्रभुः ॥ १३ ॥

अजया(१)मोडितो भुङ्क्ते जनस्तां न जिडासति ।

गुणामय्या तु यच्छक्त्या स शम्भुः प्रीयतां प्रभुः ॥ १४ ॥

मायया सृजते विश्वं मायी यस्सङ्गवर्जितः ।

अन्यस्तु(२)सज्जते तस्मिन् स शम्भुः प्रीयतां प्रभुः ॥ १५ ॥

उपादानं माया शबलितपरब्रह्मजगतः

प्रधानं वाणुर्वा क्षणिकश्चिदसद्वा न भवति ।

नियाय्यैतद्योनिं(३)यद्विष विबुधानिर्वृतिमिता-

स्सदा तद्देवाङ्घ्रिस्मरणमधुमत्तं भव मनः ॥ १६ ॥

Footnotes १ मायया २ श्रुतः ३ नियाय्य साक्षात् कृत्य ।

तमो वा रात्रिर्वा द्रिवसगणना वा धुतिरियं(१)

नयत्रस्वस्मिन् यद्विलसति शिवं शान्तमतुलम् ।

न शून्यं नाशून्यं स जनुश्चनुश्चापि यदलो

सदा तद्देवाङ्घ्रिस्मरणमधुमत्तं भव मनः ॥ १७ ॥

अधश्चोर्ध्वं पश्चात् पुरत षति सर्वासु नितरां

ककुप्सु(२)आजिष्युप्रसृतमलमित्येतदृषयः ।
निगूढं यत् पूर्वोऽविदुरपि विदन्त्यथ सुधियः
सदा तद्देवाऽग्निस्मरणमधुमत्तं भव मनः ॥ १८ ॥

परात्मा पाय्यानां पश्चिपयनकृत् प्रथ्युतिमृती
विभीतो यस्माद्यः स्वयमसुभृतां(३)कर्मकृलदः ।
विधत्ते कर्मात्ति ध्रुवमथकृलं तस्य विविधं
सदा तद्देवाऽग्निस्मरणमधुमत्तं भव मनः ॥ १९ ॥

न योषित् षण्डो वा न भलु पुरुषो वापि पुरुषः(४)
परात्मा योऽलिङ्गोऽध्यतनु तनुः(५)प्रकृतिजैः ।
सलिङ्गः क्रीऽत्यान्तनुरिदमवष्टभ्य भुवनं
सदा तद्देवाऽग्निस्मरणमधुमत्तं भव मनः ॥ २० ॥

मडिभ्रायस्येदं भ्रमति भवयकं भवपते-
भ्रमेनां कालेन प्रकृतिवशतो वा न य भवेत्(७) ।
भ्रमेनैश्वर्यं शिवशिवतवैषोऽपि(८)मडिमा
सदा तद्देवाऽग्निस्मरणमधुमत्तं भव मनः ॥ २१ ॥

Footnotes १ सूर्यप्रकाशः २ दृक्षु ३ प्राणिनां ४ परिपूर्णः ५ स्थूलसूक्ष्मरूपैः प्रकृतिः स्वभावः ७ भ्रमेनैश्वर्यं ८ शिवशिवतवैषोऽपि
न भवेदिति योजना ८ जगत् रणविषयको जगन्मोहः

न कार्यं यस्येषत्र य करणमध्यस्य सदृशः
कनीयान् जयायान् वा न य गुणमयी यस्य विपुत्र
स्वतः सिद्धाशक्तिर्विलसति विभोधादि(९)वपुषा
सदा तद्देवाऽग्निस्मरणमधुमत्तं भव मनः ॥ २२ ॥

प्रधानक्षेत्रज्ञा प्रभुरभवलेतुर्न(२)य पति-
र्यदन्त्यः कश्चिद्यो जनयति विधि(३)विश्वजनकम् ।
यदैश्वर्यात् स्फुरं स्फुरति लृटये यास्य निगमः
सदा तद्देवाऽग्निस्मरणमधुमत्तं भव मनः ॥ २३ ॥

अभुदृध्वा भ्रमैतद्यदि(४)यदमृतं(५)याति मनुज-
स्तदा कुर्यात् कृत्तेरि य वियतो वेष्टनमपि ।
भुमुक्षुर्थं विधाद्विषयविधुरेणैव मनसा
सदा तद्देवाऽग्निस्मरणमधुमत्तं भव मनः ॥ २४ ॥

निरुद्धे चित्ते तु स्फुरति परविधा स्फुटमिधं

मडामोडध्वान्तं दलयति पलालोपममथ ।

निरर्थान् ग्रन्थौघान् त्यजति यदभिज्ञाप्तिनिरतः

सदा तद्देवाङ्घ्रिस्मरणमधुमत्तं भव मनः ॥ २५ ॥

Footnotes १ ज्ञानेच्छा क्रिया स्वतृपेण २ मोक्षोत्तुः ३ डिश्यगर्भं ब्रह्मेति योजनीयं ५ मोक्षम् ।

षोडशः स्तोकः

यमिड पश्यति यास्तिकतामति-

श्चरणाभक्तिरयञ्चलधरिपि(१) ।

एति गुणत्रयनेत्रयुतः पुमान्

स हृदि भेलतु सौम्यप्रतिस्सदा ॥ १ ॥

द्विविधकर्मययेन(२)तथात्मजै-

र्धनयैश्च न कश्चिदवाप्नुयात् ।

यदववोधजयत् पदनिर्वृतिं

स हृदि भेलतु सौम्यप्रतिस्सदा ॥ २ ॥

सकलसन्धसंनं न ततोऽन्यतो

यदनुदर्शनसाधनमिष्यते ।

परमदंसपदात्मकमास्तिकैः

स हृदि भेलतु सौम्यप्रतिस्सदा ॥ ३ ॥

यतय एव यदात्मसमाधिना

(३)सुभसरस्वतिमजितुभीश्वराः ।

गृहपरा न तथा गृहमेधिनः

स हृदि भेलतु सौम्यप्रतिस्सदा ॥ ४ ॥

Footnotes १ ईश्वर पादानुरक्तिः २ श्रौतस्मार्त कलापेन ३ सुभसमुद्रे ।

विमलचित्ततनुर्विजने(१)जन-

शिवमवकृतनुश्च विचिन्तयेत् ।

जितदुष्ठीकगतिर्यमुतस्थिवान्

स हृदि भेलतु सौम्यप्रतिस्सदा ॥ ५ ॥

असितकण्ठमुमेशमनदुभुतं(२)

प्रभुमजं त्रिदृशं परमेश्वरम् ।

दृष्टि दधीत तथायमनन्यधीः

स दृष्टि भेलतु सौम्यपतिस्सदा ॥ ६ ॥

यमनुसन्धदेवमुमाधवं

सुभयिदात्मकमात्मपदं मुनिः ।

सकलसाक्षिणामृच्छति सिद्धनं

स दृष्टि भेलतु सौम्यपतिस्सदा ॥ ७ ॥

कमलजः कमलापतिरघ्ययं

पशुपतिः सुरतारपती य सः ।

यमिह पश्यति यो निजदृत्तटे

स दृष्टि भेलतु सौम्यपतिस्सदा ॥ ८ ॥

पुरिशयं पुरुषं परमादरा-

धमनुवीक्ष्य विलङ्घयति(उ)क्षणात् ।

जनिमृती न विमुक्तिरितोऽन्यथा

स दृष्टि भेलतु सौम्यपतिस्सदा ॥ ९ ॥

Footnotes १ विजने स्थाने तस्थिवान् यं विशिन्तयेदिति योजना उ मुमुक्षुरिति शेषः

निरवशेषमवस्थितमात्मनि

स्वदृष्टयान्तरिदं छि यरायरम् ।

एति नितान्तमतिः पदमेति यत्

स दृष्टि भेलतु सौम्यपतिस्सदा ॥ १० ॥

सुधिषणा प्राणवारणि धर्षणा-

ज्ज्वलित अेष दडेज्ज्वलनो भृशम् ।

(१)यदवबोधतनुर्भवन्धनी

सदृष्टि भेलतु सौम्यपतिस्सदा ॥ ११ ॥

स्वयमसङ्गच्छिदुधद्विधया

विपरिमृढ एवोढकलेवरः ।

यलति यो ललनादिषु जाअति

स दृष्टि भेलतु सौम्यपतिस्सदा ॥ १२ ॥

अथ य यः करणोपरमेस्वयं

सृजति वासनया सकलं जगत् ।

अथ निमज्जति गाढतमः प्रलौ(र)

स हृदि भेलतु सौम्यपतिस्सदा ॥ १३ ॥

निरुपमे निजधाम्नि निरङ्कुशे
सुभधनेऽस्तसमस्तभिदे छि यः ।
स्वयमिड स्वमडिम्नि विराजते

स हृदि भेलतु सौम्यपतिस्सदा ॥ १४ ॥

Footnotes १ यदवबोधस्वरूपोज्वलनः २ प्रडिः कूपः ३ सुषुमाविति शेषः

स्कृतकर्मनियन्त्रित अेव यः
स्वभवनाद्धिविनिष्कमते बडिः ।

व्यवडरत्यथ पूरुष भावभृत्
स हृदि भेलतु सौम्यपतिस्सदा ॥ १५ ॥

त्रिषु पुरेष्वयमेव मनारतं
थरति यः पुरुधा रथयन् स्वयम् ।

भुवनमेतदशेषमविधया
स हृदि भेलतु सौम्यपतिस्सदा ॥ १६ ॥

धमभाण्डयिति प्रविलीयते
सुभसरस्वति यत्र पुरत्रयम् ।

उरगरज्जुनिमे(२)य निजात्मनि
स हृदि भेलतु सौम्यपतिस्सदा ॥ १७ ॥

अमृतमायतनं जगतो भृल-
तनुतमञ्च(३)सद्योऽयिति वस्तु यत् ।

पुरुष अेष तदेव चिरन्तनं
स हृदि भेलतु सौम्यपतिस्सदा ॥ १८ ॥

श्रवणार्शनकृत् स्वयमद्रयः
श्रवणार्द्राडितोऽपि मडाद्भुतम् ।

थरार्द्राङ्ग्यरार्द्राङ्ग्य विनैव य-
स्स हृदि भेलतु सौम्यपतिस्सदा ॥ १९ ॥

Footnotes १ स्वरूपभूतात् सुषुप्तिस्थानात् २ सर्प रज्जुवदार ३ तनुतममत्यन्तमणुं

स्पृशति नो सुकृतं न य दृष्टं
यमथ यस्य न धीवपुरिन्द्रियम् ।

जनिमृती य न भूप्रभृतीन्यपि(१)

स हृदि भेलतु सौम्यपतिस्सदा ॥ २० ॥

निरातङ्गे यस्मिन् निरुपचरितब्रह्मणि सदा

मनोलीनं यस्य त्यजति ससुतान् दारसुहृदः ।

अथैकं कौपीनं विहरति गृहीत्वा विगतभीः

स शम्भुः स्वाराज्ये(२)दिशतु वसतिं(३)सौम्यनिलयः ॥ २१ ॥

न शीतं नाप्युष्णं न सुभमसुभन्नापि निधनं

न मानामानौ शुक्लं क्षुद्रपि न पिपासा न विषयाः(४) ।

यदात्मकीर्तकप्रवर्णधिषण्णस्यास्ति विदुषः

स शम्भुः स्वाराज्ये दिशतु वसतिं सौम्यनिलयः ॥ २२ ॥

नदम्भो दर्पोऽलङ्घ्यतिरथ न निन्दास्तुतिरपि

न कामः क्रोधो वा कुण्ठामिव गर्ह्यं स्वकवपुः ।

न शौचं वैश्रं यत् परपरमलंसस्य विदुषः

स शम्भुः स्वाराज्ये दिशतु वसतिं सौम्यनिलयः ॥ २३ ॥

न दण्डी यः काष्ठग्रहणपटुरज्ञानजटिलः

स दण्डी ष्युद्दण्डान् सुदृढषडरीन् यो दमयति ।

धृत्तो(प)यद्ब्रह्मण्यव्यभिचरितनिष्ठैकलगुडः

स शम्भुः स्वाराज्ये दिशतु वसतिं सौम्यनिलयः ॥ २४ ॥

Footnotes १ भूम्यादि पञ्चभूतानि २ स्वयम्प्रकाशे ब्रह्मधाम्नि ३ निष्ठां ४ शब्दस्पर्शादयः ५ येनेति शेषः

अनिष्टो(१)यन्निष्ठः स्थिरमतिरनन्तोऽवसितः

छिरण्ये यातृषणो रुचिरविषयेष्वात्मधनिकः ।

वरेण्यो यो भिक्षुरसतु जयति नान्येऽधनिधयः

स शम्भुः स्वाराज्ये दिशतु वसतिं सौम्यनिलयः ॥ २५ ॥

Footnotes १ अनिकेत इत्यर्थः २ अनन्ता वसुधा अथ उदवसितं गृहं

सप्तदशः स्तवकः

शिभरीप्रपतत्यथोदधिः

परिशुष्यत्यवनिर्निमज्जति ।

किमिडास्तिभवेऽभवं भवं

शरणं याहि शिवं शिवाधवम् ॥ १ ॥

अरमन्धतमः प्रछौनरः

प्लववद्धोरभवे विधूर्णाति ।

गतिरत्र भवत् पदाभ्युञ्जे

रतिरेवोत्तरकाशिकेश्वर ॥ २ ॥

मैथुनोत्थमतिमात्रकञ्चरं

यात्रमूत्र कुडराद्धिनिर्गतम् ।

गात्रमेतदसृगस्थिसञ्चितं

तत्र किं कुरु रतिं त्रिलोचने ॥ ३ ॥

स्पर्शरूपरसगन्धनिस्वने-

प्याशया भ्रमति यः पृथग्जनः(१) ।

तद्विष्टतरमात्मवस्तु यत्

स्वस्तिदोऽस्तु मम तत्तनुश्शिवः ॥ ४ ॥

Footnotes १ मूढः

प्राप्यते न तरसा तव तत्त्वं

प्राप्यते तु तपसान्तरनेधाः(१) ।

वीतिछोत्रं धव वृत्तिनिवृत्त्या

शान्तिमेति तपसैव हि चित्तम् ॥ ५ ॥

चित्तमेव हि भवो निश्चितं

शोधयेद्धिविदिषुश्शिवतत्त्वम् ।

भावयेत् सरसमऽद्विसरोजं(२)

काशिकेश तव चित्तसरोजे ॥ ६ ॥

उयाद्रेयाद्दूरतो निर्विशेषं

निस्सामान्यं यास्ति यत्तत्त्वमीडे ।

निर्वाणं तन्निर्वपुर्निर्विकल्पं

विश्वाधारं विश्वनाथाभिधानम् ॥ ७ ॥

शुद्धं बुद्धं नित्यमुक्तस्वभावं

सत्यं सूक्ष्मं संविदानन्दसिन्धुः ।

प्रत्यग्वस्तुप्रीयतां प्रेममूर्तिः

सौम्याकारं सौम्यकाशीश्वराप्यम् ॥ ८ ॥

तव हे शिवमन्दिरं शरीरं

शिवदस्त्वग्य सदाशिवोऽन्तरात्मा ।

अहमस्मि शिवोऽद्भ्यः परात्मे-

त्यनुचिन्तापथितिस्तवेश्वरस्य ॥ ८ ॥

Footnotes १ अनेधाः दग्धेन्धनः २ रसोऽनुरागो भक्तिः

कृतधीः कृतसंन्यसनो न वसे-

न्निजनीवृत्तिनिर्जित(१)वृत्तिरयम् ।

शिवतावकनिष्कलरूपमलं

विदधीत लृष्टिं प्रविविक्तापदे(२) ॥ १० ॥

नवामहं भीमवनं न वाश्रयेत्

कृतीकृतस्वात्मविनिश्चयस्सताम् ।

कटाक्षपातेन विपर्ययोर्जितः

कटाक्षपात्रं तव सौम्यराट् प्रभो ॥ ११ ॥

शिवविशयवतस्तवाद्धितीये

ड्यनुपछितात्मनिशुद्धबुद्धमुक्ते ।

सुभमनतिशयं कदापि मोक्ष-

प्रभवमहो न भवेत् प्रमूढबुद्धेः ॥ १२ ॥

कर्मत्यागः प्रेषजपो वा न यतित्वं

भिक्षाशित्वग्यापि यतित्वं न कथञ्चित् ।

शस्त्रनिष्ठा संयमनोत्थैव यतित्वं

विश्वेशत्वद्भ्रामि विभो भूमि मडिभि ॥ १३ ॥

अविद्यया शिव तव मोहिता जना

विद्यक्षणा अपि निगमेषु नैगमम् ।

पराङ्मुखाः भ्रु न विदन्ति पूरुषं

स्वयातुरीमुदरभराय(३)बिभ्रति ॥ १४ ॥

Footnotes १ निर्वासनः २ पदं स्थानं ३ उदरपोषणाय

मृदुपलमणिकाष्ठेष्वीशवुद्धिं वितन्वन्

भयकरभवयन्त्रे भ्राम्यति भ्रान्तचित्तः ।

भवभवदभवन्तं(१)वीक्ष्य मोक्षाय साक्षात्

प्रभवति(२)रवितुल्यं हन्त भ्रान्तं लृष्टन्ते ॥ १५ ॥

धवलगिरिजामन्धो

सिन्धोदुरन्त कृपाम्बु न-

स्त्वमणु न परिच्छिन्नः

छिन्नपि कालदिगादिभिः ।

(३)बहिरपि भवानन्तः

पूर्वो यथाभसिकुम्भका(४)

बहिरपि सदाख्यन्तः

शून्यो यथावरकुम्भिका ॥ १६ ॥

न दर्शनमदर्शनं

न उगदृक् य दृश्योद्गमो-

प्यदृश्यमपि यन्त्र छि

स्वपनजाग्रदस्तं गमः ।

(५)निरस्तकलनञ्च यत्

पदमडोदृषत् सन्निभं

त्वियं छि सडजस्थितिः

शिवं तवोत्तमाराधनम् ॥ ११ ७ ॥

Footnotes १ भवन्धति षडयतीति भवदः तस्य सम्बुद्धिः २ मर्त्यं एति ३ भवानन्तर्बहिरपि पूर्णं एत्यन्वयः ४ घटः ५ निस्सङ्कल्पं

शिवोऽस्मि विमलोऽस्म्यलं

विशकलोऽस्मि वुद्धोऽस्म्यलं

सदस्मि सकलोऽस्म्यलं

सुप्रसिद्धस्मि शुद्धोऽस्म्यलम् ।

एति स्फुटमनुक्षणं

य यद्वि वृत्तिरात्मोन्मुषी

त्वियं छि सडजस्थितिः

शिव तवोत्तमाराधनम् ॥ १७ ॥

अकार्यकरणोऽस्म्यलं

अपगुणोऽस्मि पूर्णोऽस्म्यलं

अजन्मनिधनोऽस्म्यलं

निरुपमोऽस्मि नित्योऽस्म्यलम् ।

एति त्रिपथगांवुव-

धदि वडेत् सजातीयधी-

रिथं छि सलजस्थितिः

शिव तवोत्तमाराधनम् ॥ १९ ॥

ब्रह्मास्मीति निजान्तरात्मधिषणा(१)

नैष्ठम्यसत्कुम्भकात्

सम्यगब्रह्ममयं समस्तमिदमि-

त्युद्दामदृष्ट्या तथा ।

सौम्याधीशविभो भवत्पदमुद-

स्ताध्यस्तभेदं बुधाः

Footnotes १ आत्मवृत्तिनैश्चल्युपात् कुम्भकात् ।

सम्पश्यन्ति सदा सुरोधकलया ॥

नासाग्रदृष्ट्या य किम् ॥ २० ॥

भाववृत्तिमथशून्य वृत्तिमति-

भक्तियोगबलपुष्कला

सन्निरस्य परिपूर्णावृत्तिमथ

पालयेद्बुधमतल्लिका (२) ।

ब्रह्मवृत्तिमिह तावकीं परम

पावनीं न परिशीलये-

धस्स पुरुष पशुर्विपश्चिदपि

नोत्तरेद्भवसरित् पतिम् ॥ २१ ॥

त्वन्मयश्शिवविराट् य सूत्रमथ

विषशुजिषशुमुभदेवताः

त्वन्मयंशिव भवायुवायुसऽभ-

वारिभूप्रभृति वैकृतम्(३) ।

त्वन्मयं शिव यदस्तिभूतमथ

भावि सर्वमपि सौम्यराट्

त्वन्मयं यदिति समस्तवस्त्वथ य

चिन्मयं तदथमन्मयम् ॥ २२ ॥

ब्रह्मैवाहं न जिवो जनिमृतिरहितः

सञ्चिदानन्दसान्द्रः

Footnotes १ प्रशस्तो बुधः २ वैकृतं प्रकृतविकाराः ३ असुरोधः प्राणां शत्रुमित्रं कलत्रं भगमृगभुजगाः

सर्वमात्मैव साक्षात् ।
 बुद्धिर्बुद्धीन्द्रियादि क्वचिदपि न मयि
 श्लिष्टमश्लिष्टगात्रो
 निश्चित्यैवं विपश्चिच्छिव तव विडर-
 त्यात्मभूतौ मडात्मा ॥ २३ ॥

देशः कालोनिमित्तं कथमपि न जग-
 ज्जन्मभङ्गादिकार्ये -
 ध्वेवं सृष्टेरभावे क्व भवति भव भो-
 भोक्तृभोज्यभोगप्रसङ्गः
 भन्धो भोक्षन्ध कस्यास्त्यभिलङ्घ्येभिल(१)
 येन्द्रजालोद्भवं त्व-
 (२)न्मायाडैवल्यमूलं श्रुतिरपिजगद्-
 ज्जृम्भाणो भम्भणीति(३) ॥ २४ ॥

कर्ता भोक्ता य भोगस्सुभमसुभमथ
 स्वर्गतिर्दुर्गतिश्च
 पुण्यापुण्यश्च सर्वं विलसितमसतो
 भाति (४)तृप्येन्मृगाभ्भः ।
 पीत्वा पीत्वा पिपासुर्यदि जगद्दुहितं
 सम्भवेत् सत्यमेतत्
 सौम्याधीशत्रिसत्यं(५)तव वपुश्मलं
 त्वेकमेततोऽस्मि ॥ २५ ॥

Footnotes १ अभिलं करोतीति अभिलङ्कृतं उे सर्वशक्तं एतर्थाः २ मायाडैवल्यं मायामात्रं ३ तात्पर्येण
 निर्वदतीत्यर्थः ४ पिपासुर्मुगाभ्भोगतृषणाजलं पीत्वा पीत्वा तृप्येद्यदीति सम्भन्धः ५ त्रिषु कालेष्वपि सत्यम् ।

अष्टादशः स्तम्भः

योदेवस्सत् स्वर्गपेण स्वस्मिन्नेव विराजते ।
 नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमो नमः ॥ १ ॥
 यो देवः सूत्रर्गपेण जगत् सूत्रयति प्रभुः ।
 नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमो नमः ॥ २ ॥
 यो देवो विधिर्गपेण जगत् सृजति राजसः ।

नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमो नमः ॥ ३ ॥

यो देवो विष्णुऋषेण जगत् पुष्पाति शुक्लवान्(१) ।

नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमो नमः ॥ ४ ॥

यो देवो रुद्रऋषेण जगदश्राति तामसी(२) ।

नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमो नमः ॥ ५ ॥

यो देवस्सूर्यऋषेण जगद्भासयते सदा ।

नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमो नमः ॥ ६ ॥

यो देवस्सोमऋषेण पुष्पात्योषधिवीरुधः ।

नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमो नमः ॥ ७ ॥

यो देवो वृषऋषेण वर्षत्यंवृष्टवाहनः ।

नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमो नमः ॥ ८ ॥

Footnotes १ सत्वगुणवान् तदुपाधिक इति यावत् २ तामसी गुणः अस्यास्तीति नामसी ।

यो देवो नृपऋषेण नृधर्मान् पाति धर्मवित् ।

नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमो नमः ॥ ९ ॥

यो देवो ब्रह्मऋषेण ब्रह्मवेदितुमिच्छति ।

नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमो नमः ॥ १० ॥

यो देवो धेनुऋषेण दृञ्जं दृञ्जे जगत् प्रसूः ।

नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमो नमः ॥ ११ ॥

यो देवो व्याघ्रऋषेण गर्जत्यूर्ज्वनान्तरे(१) ।

नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमो नमः ॥ १२ ॥

यो देवः भगऋषेण द्रुतमुडुयने द्विवि ।

नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमो नमः ॥ १३ ॥

यो देवो वृक्षऋषेण स्तब्धश्लयां प्रयच्छति ।

नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमो नमः ॥ १४ ॥

यो देवस्तृणऋषेण उरिद्रर्णश्चकास्ति छि ।

नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमो नमः ॥ १५ ॥

यो देवस्सर्वऋषेण सर्वो भवति सर्वदा ।

नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमो नमः ॥ १६ ॥

प्रसीद भगवन् सौम्य काशिकेश कृपांवुधे ।

प्रसीदाविद्यकध्वान्तध्वंसलंसनिभप्रभो(3) ॥ १७ ॥

Footnotes १ ॐ विद्मः २ लंसस्सूर्यः

यदि प्रसन्नो भवद्दुःखि सेवा -

रतिं प्रयच्छान्यदलं न याये ।

निरस्तभेदभ्रममृत्युपाशां

परां परानन्दकरीं परात्मन् ॥ १८ ॥

सम्पूरितमिदं स्तोत्रं सर्वसिद्धिकरं नृणाम् ।

श्रुत्यन्तसुमनोमाध्वीढृद्यमत्यन्तमुत्तमम् ॥ १९ ॥

जयत्युत्तरकाशीति सौम्यकाशीति य श्रुतम् ।

क्षेत्रं गोत्रं कुलोत्तंस (१) डिमवन्मध्यसंस्थितम् ॥ २० ॥

पञ्चकोशविशेङ्कटं(२)वरुणया(३)

यास्या य संवेष्टितं

भूभृद्भूषणवारणावतनितं

वालं वियद्भ्राजते ।

गङ्गा यत्र य गायतीवमधुरं

सामोर्मितङ्गस्वनै-

स्तप्यन्ते य तपो वितृष्णमतयो

यत्रोल्वाणं साधवः ॥ २१ ॥

तत्रास्ते विश्वनाथः श्रीशक्त्यादिसङ्घितः प्रभुः ।

स्तोत्ररत्नेन यो देवस्तुष्टुवेदनेन सौम्यराट् ॥ २२ ॥

Footnotes १ माध्वमि धु र विशङ्कटे विशालं उ वरुणा असीत्युभाभ्यां सरि द्भ्यां ४ दृस्सडम् ।

यः पठेत् प्रयतो नित्यं श्रद्धयैतदनन्यधीः ।

स कामो लभते कामं निष्कामो मुक्तिमाप्नुयात् ॥

उरलावनिस्तुतेन शोभनं

भूरिभाग्यनिधिनेदमीरितम् ।

बिष्णुणा डिममडीघ्नशृङ्गिको-

त्सङ्गवासरसिडेन केनयित् ॥ २४ ॥

भूभृद्भूषण वारणावत नितम्बालम्बियद् भ्राजते ॥

गङ्गा यत्र य गायतीव मधुरं सामोर्मितुङ्गस्वनै - ।

स्वप्यन्ते य तपो वितृष्णमतयो यत्रोल्बलां साधवः ॥ १ ॥

तत्रास्ते विश्वनाथः श्रीशक्त्यादि सङ्घितः प्रभुः ॥

स्तम्भक १८ । श्लो । २१/२२ ।

अर्थात् पाग्य कोस तो जिसका विस्तार है; वरुणा और असी नदियां जिसकु संवेष्टन कर रही है । पर्वतभूषण वारणावत, (खिमगिरिका शाभापर्वत)के मध्य भागमें जो स्थित है; जहां गङ्गा भगवती अपना वेगवत्तर प्रवालकी उर्मियों के उच्च मधुर स्वरोंसे मानों सामगान करती हुई मालुम पडती है; और जहां तृष्णारहित परमहंस साधुलोग अति कठिन तपश्चर्या कर रहे हैम् । उस पुण्यक्षेत्र में श्रीविश्वनाथज्य शक्तिसङ्घित विराजते है । हृलतः जैसे शुद्ध क्षेत्र के अधिष्ठाता श्रीविश्वनाथज्यका यह स्तोत्र डोनेसे, पठन करनेवालोङ्को अद्वितीय भक्तिस्ञान प्राप्त करा देता है यह द्वितीय अपूर्वता है ।

जैसे कोह चारित्र्यहीन विद्ध लोग, अपनी विद्वत्ताको दिभानेके लिये स्तोत्र बना देते है; ऐसा यह नहीं; किन्तु इसको तो परमहंस ब्रह्मनिष्ठ स्वामीज्य श्री तपोवनज्य मळाराज, जो परमपूज्य, प्रातः स्मरणीय, तेजोमय मूर्ति है; उन्होंने कोह यातुर्मास्थिके समय में श्री उत्तरकाशी में, अपने हृदयान्तर्गत शिवभक्ति उद्रेक से; प्रतिदिन नियमानुसार दश बारह श्लोक बनाके श्रीविश्वनाथज्यकु सुनाना; जैसे प्रायः दैढ मासमें यह पवित्र स्तोत्र पूर्ण करके भगवान् सदाशिवको अर्पण किया ।

अत अेव जैसे परमपवित्र शुद्ध चारित्रवान् भक्तिस्ञान युक्त मळात्मा का बनाया हुआ स्तोत्र का पाठ करनेसेही अन्तःकरण शुद्ध हो जाता है; और भक्तिभाव प्रगट होता है । शुद्ध पुरुष प्रणीत यह स्तोत्रका पाठ, सर्वपापशुद्धिका लेतु डोनेसे इसमें यह तृतीय अपूर्वता है ।

मैंने अचानक यह स्तोत्र पूज्य स्वामीज्यकी पास देखके पढा; मेरेको वडाही आनन्द प्राप्त हुआ; और लोकोपकारार्थ यह छपवाना अच्छा है, औसी मेरी प्रार्थना उनकु हीक लगी; अतअेव इसको प्रकाश करनेका मैं भाग्यवद् हुआ । इसमें कठिन शब्दोम्पर जो टिप्पणी है वल भी पूज्य मळाराजने बनाए हुड है । आशा है कि, उपनिषद् जाननेवाले और संस्कृतज्ञ पुरुषोङ्को तो इसके पढने मात्रसेही उपनिषदाभ्यास हो जायगा अतअेव यह अमृतसमान है । और जिनको अर्थोपलब्धि नहीं है, उनको भी पाठसे परम चित्त शुद्धि डोगी । यदि ध्वरेच्छा तो मैं यथा समय इसकी छिन्दी टीका भी बनाके प्रकाश करनेका विचार करता हूम् । इसको कभशः देखनेसे अन्तर्गत रसिकता भान डोती जायगी; और आप सडसा कडोगे कि औसा स्तोत्र तो अभूतपूर्व है ।

इस ग्रन्थको मुद्रण कराने में श्रीमान मानशङ्कर भाए त्रिवेदीज्यने जो सडाय किया है, और इसका भास मुद्रणकर्ता श्रीमान् प्रभाशङ्कर पाठकज्य कि जिन्होंने मुद्रण कार्य में अशुद्धि न रहजावे इस लिये अतीव परिश्रम किया है; अतअेव उन दोनों सज्जनोङ्का मैं बडाही उपकृत हूम् ।

और इसके प्रकाशन कार्यमें जिन सज्जन पुण्यात्मा पुरु ऒोड्डी ओरसे न्यूनाधिक आर्थिक सहाय दीगई डै उन्डोड्डा
नाम कृतज्ञतापूर्वक यडाम्पर प्रकाशित करता डूम् ।

आपका कृपाकाङ्क्षी,

वल्लभराम शर्मा

डृषीकेश, अप्रिल ॢ, १ॢ३०

Preface

Man ignorant of his true Divine Nature vainly tries to secure happiness in the perishable objects of this illusory sense universe. He is thus caught up in the samsaric wheel of birth and death. He should always remember that the goal of life is God Realization and not money. The only way for his escape from the miseries of this mundane existence is through attainment of knowledge of Brahman, chiefly through devotion.

This book Sree Saumya Kasisa Stotram is written by H. H. Swami Tapovanji Maharaj, an eminent sanskrit scholar of high erudition, severe tapas and adhyatmic, Spiritual anubhava. It consists of 18 chapters. It contains the quintessence of 16 upanishads, 10 classical and 6 minor viz. Swetaswatara(10), Brahma Bindu, Kaivalya, Paramahansa, Maitreyee and Tejobindu, expressed in a stotra form in Sanskrit Verse in praise of Lord Vishwanath of Uttara Kasi, Himalayas.

The famous Uttara Kasi is situated right in the centre of Himalayas. Its natural scenery is marvellously picturesque and unprecedent. The Spiritual vibrations are Soul-stirring and highly elevating. It is the best place which is specially suitable for contemplative life. Even a rank materialist and confirmed atheist will be forced to lead a life of dispassion and tapas of his own accord. The benign Soul-soothing, devotional influence is highly powerful. Right in the centre lies the magnificent and antique temple of Lord Vishwanath.

It seems that Prakriti has taken immense trouble in the natural decoration of this place to make it very facinating for Spiritual aspirants. The hearts of aspirants are filled(11) with exhuberant joy and without serious efforts they are taken to a high, meditative devotional mood. The Pranava dwani proceeding from the sacred Ganges is highly beneficial to make the mind one-pointed. In winter the peaks all around are clad with snow and the snowy silvery peaks heighten considerably the beauty and grandeur of Uttar kasi. Ishwar's whole

Vibhuti is centred in the natural scenery of the Himalayan heights. Any man who visits this place is struck with a high sense of wonder and admiration. Devotion arises in his heart and he is in tune with Nature and Nature's Lord. He becomes God intoxicated. Having seated himself amidst such gorgeous, elevating atmosphere of Uttar kasi in the temple of Lord Vishwanath and heart being filled with profound devotion, Swami Tapovanji began to compose 10 or 12 slokas of this 'Sree Saumya kasisa stotram' daily and used to recite them before Lord Vishwanath while he was spending his chaturmasya(12) there in 1929. He finished the whole stotra within 41 days.

In this connection, it will not be out of place to mention a few words on devotion. In this kaliyuga, it is extremely difficult to practise Hatha and Rajayogas. The path of devotion and devotion alone is suitable for all. It is easy too. Any man can recite the name of God. Any man can sing his praise and Glory. It is quite safe also. Though Sree Shankara had refuted jiva and Ishwar, he himself .. was a Bhakta. He has made several stotras on various Deities. Though he severely condemned the Bhakti Shastra in his Shariric Bhashya, he was not an opponent of the path of devotion. When devotion is fully ripe jnana comes by itself. The vast majority of mankind have to get knowledge through devotion. People of devotional temperament will find a treasure in this book of Stotras. They will develop strong devotion by repeating daily the stotras. Men of vichar also will find(-13) substantial, ennobling ideas for philosophical ratiocination and reflection. That is the beauty and attractive feature of this book. The abstruse long portions of the Upanishads are rendered very, very clear and expressed in a lucid style and easy language without any technicality at all. The Author's views are in accordance with the doctrine of Shree Shankara.

This book is a masterpiece in style and thought. It is full of inspiring, sublime thoughts. It will doubtless greatly benefit those who are athirst for devotion and knowledge, who care for the deeper things of life and who are earnestly searching for the true inward bliss in the subjective, eternal, pure, Satchitananda Atma.

OM. OM. OM.

Rishikesh, Swami Sivananda ..

30th March 1930.0000

Footnotes are given as in the printed book.

Proofread by Rajesh Thygararajan

——
Sarvopanishatsarabhutam Shri Saumyakashisha Stotram
pdf was typeset on August 1, 2025

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

